

Garamond 12

Μαρία Δομνή

ΑΘΗΝΑ
2021

ΣΧΟΛΗ ΠΥΡΟΔΟΤΗΣΗΣ
ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ
ΘΕΑΤΡΟΥ «ΠΟΡΕΙΑ»

Garamond 12

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (περίοδος 2020-21) με εισηγητές τους Θανάση Τριαρίδη και Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη.

Εξώφυλλο: Έλλη Δριμή (2021)

Το θεατρικό έργο *Garamond 12* της Μαρίας Δριμή διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού-Μη Εμπορική Χρήση-Όχι Παράγωγα Έργα]

Το παρόν αποτελεί προϊόν μυθοπλασίας. Τα πρόσωπα, τα ονόματα και οι καταστάσεις είναι φανταστικά και οποιαδήποτε ομοιότητα είναι συμπτωματική και δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με τη συγγραφέα.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Η Μαρία Δριμή γεννήθηκε στην Αθήνα το 1968. Είναι ιατρός Παθολόγος-Εντατικολόγος και εργάζεται σε Μονάδα Εντατικής Θεραπείας του ΕΣΥ. Είναι πτυχιούχος Φιλολογίας ΕΚΠΑ με κατεύθυνση Μεσαιωνικής και Νεοελληνικής Φιλολογίας. Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια δημιουργικής γραφής. Διηγήματά της έχουν δημοσιευθεί σε λογοτεχνικά περιοδικά και έχουν διακριθεί σε λογοτεχνικούς διαγωνισμούς. Τα θεατρικά της έργα *Εν τόπω χλοερώ*, *Ούριος άνεμος* και *Από έδρας* κυκλοφορούν ελεύθερα στο διαδίκτυο. Το θεατρικό της έργο *Όλες εκείνες οι εικόνες* απέσπασε 3ο βραβείο στον διαγωνισμό «Σε κλειστό κύκλο» της Ένωσης Θεατρικών Συγγραφέων Κύπρου (2020).

Email: maria.drimi@gmail.com

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6932768188

Στον Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη

Ανεπαισθήτως μ' έκλεισαν από τον κόσμο έξω.

Κ. Π. Καβάφης

Με απολιθωμένο το ρήμα μέσα στη γροθιά,

λησμονείς ότι λησμονείς

στον καρπό του χεριού κρυσταλλώνονται

μαρμαίροντας τα σημεία στίξης

Paul Celan

(μτφ. Μ. Καρδαμίτσης)

Garamond 12

ΠΡΟΣΩΠΑ

Μαρκ Χάντερ (42): συγγραφέας

Μπεθ Χάντερ (62): μητέρα του Μαρκ

Τζέικ (40): υπάλληλος-άβανταρ του Μαρκ

Κάρεν Τρουθ (35): επίδοξη συγγραφέας, μεταφράστρια

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο συγγραφέας Μαρκ Χάντερ πάσχει από σοβαρή μορφή αγοραφοβίας, που τον κρατά κλεισμένο επί δεκαετίες στο σπίτι του. Φύλακας και σύμβουλος του είναι η μητέρα του, Μπεθ, μια δυναμική γυναίκα με πλούσια κοινωνική ζωή. Καθώς ο Μαρκ αρχίζει να αποκτά φήμη και εμπορικότητα, η Μπεθ τον παροτρύνει να βρει κάποιον που θα τον υποδέεται στις εξωτερικές του υποχρεώσεις.

ΣΚΗΝΙΚΑ

- 1) Το γραφείο του Μαρκ Χάντερ. Άνετος χώρος με εξώπορτα που ανοίγει. Γραφείο, βιβλιοθήκες, καναπές με πολυθρόνες και ένα χαμηλό τραπεζάκι με βιβλία και περιοδικά. Δίπλα στο γραφείο ένας κάλαθος αχρήστων.
- 2) Ένα παγκάκι σε ήσυχο πάρκο.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

Ο Μαρκ Χάντερ είναι ξαπλωμένος στα πόδια της μητέρας του, Μπεθ, στον καναπέ του γραφείου του. Η Μπεθ του μιλάει χαϊδευοντάς τον.

ΜΠΕΘ

Η πλατεία ήταν γεμάτη. Μόνο πίσω υπήρχαν σιόρπιες θέσεις. Να φανταστείς, καθίσαμε χώρια. Η Σαμάνθα στην τελευταία σειρά κι εγώ με τη Τζιλ λίγο πιο μπροστά, στα δύο άκρα. Όμως... τι ονειρεμένη παράσταση! Είχε κάνει φοβερή δουλειά ο σκηνοθέτης. Ίσως ο καλύτερος Άμλετ που έχω δει.

ΜΑΡΚ

Όταν πατάς στα βήματα ενός γίγαντα...

ΜΠΕΘ

Μην το λες. Το αποτέλεσμα δεν είναι πάντα δεδομένο.

ΜΑΡΚ:

Μετά;

ΜΠΕΘ

Πήγαμε για sushi.

ΜΑΡΚ

Πού;

ΜΠΕΘ

Σ' ένα καινούριο, πίσω από την αγορά Γκρίνουιτς. Ξέρεις ότι εκεί τρώει η Ογκάουα όταν έρχεται στο Λονδίνο;

ΜΑΡΚ

(γελάει) Πού θες να το ξέρω;

ΜΠΕΘ

Στην είσοδο έχουν μια φωτογραφία της και ένα αντίτυπο του «Hotel Iris». Υπογεγραμμένο στο εξώφυλλο.

ΜΑΡΚ

Το ζηλεύω αυτό το βιβλίο.

ΜΠΕΘ

Καλό είναι. Πολύ καλό. Όμως το δικό σου είναι καλύτερο.

ΜΑΡΚ

Η κουκουβάγια τα παιδιά της...

ΜΠΕΘ

Σταμάτα με τις παροιμίες! Οι μεγάλοι συγγραφείς έχουν δικά τους αποφθέγματα. (γελάει)

Μικρή σιωπή. Ξαφνικά ο Μαρκ σηκώνεται από τα πόδια της Μπεθ και μένει καθιστός.

ΜΑΡΚ

Λες να το πάρω;

ΜΠΕΘ

Αμφιβάλλεις; Μόνο εγώ διαβάζω τις κριτικές;

ΜΑΡΚ

Δεν ξέρω.

ΜΠΕΘ

Αν είχες φέισμπουκ...

ΜΑΡΚ

Δεν μου χρειάζεται.

ΜΠΕΘ

Είναι ένα μάτι.

ΜΑΡΚ

(κάπως ειρωνικά) Μου φτάνουν τα δύο δικά σου. Που δεν τους ξεφεύγει τίποτα.

ΜΠΕΘ

(τον αγκαλιάζει και του δίνει ένα φιλί) Κι όταν πάρεις το βραβείο...

ΜΑΡΚ

Άσε να δούμε...

ΜΠΕΘ

Θα το δούμε!

ΜΑΡΚ

Ο Ντόναχιου γκρινιάζει. Θέλει να του δώσω ημερομηνίες.

ΜΠΕΘ

Ε, δος του.

ΜΑΡΚ

Μα πώς; Χωρίς να έχουμε πρώτα βρει τον άνθρωπο;

ΜΠΕΘ

Έχω κλείσει τρία ραντεβού, ένα αύριο και δύο μεθαύριο.

ΜΑΡΚ

Φοβάμαι μήπως δεν δεχτεί κανείς.

ΜΠΕΘ

Βρε χαζούλη, με τόσα λεφτά, και pole dancing να τους πεις να κάνουν, δεν θα έχουν αντίρρηση.

ΜΑΡΚ

(γελάει) Αυτή η σιγουριά σου...

ΜΠΕΘ

Αγόρι μου, κυκλοφορώ στον κόσμο. Θα δεις... Δεν θα ξέρεις ποιον να πρωτοδιαλέξεις.

ΜΑΡΚ

Μακάρι.

ΜΠΕΘ

Εμπιστεύσου τη Μπεθ.

ΜΑΡΚ

Αυτό δεν κάνω πάντα;

Η Μπεθ τον αγκαλιάζει πάλι. Μένουν έτσι αγκαλιασμένοι.

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Ο Μαρκ κάθεται στο γραφείο του και έχει απέναντί του τον Τζέικ. Πάνω στο γραφείο υπάρχει ένα μεγάλο μπουκάλι αντιμικροβιακού διαλύματος. Ο συγγραφέας έχει μπροστά του ανοιχτό ένα λάπτοπ.

ΤΖΕΙΚ

(διστακτικά) Να σε λέω Μαρκ;

ΜΑΡΚ

Βέβαια... Με πρόλαβες.

ΤΖΕΪΚ

Περίεργο, αλλά σε αισθάνομαι... τολμώ να πω... οικείο. Κι αυτό δεν είναι το κανονικό μου..

ΜΑΡΚ

Χαίρομαι.

ΤΖΕΙΚ

Μη φανταστείς ότι δεν είχα αγωνία. Όταν με πήρε εκείνη η κυρία για τις λεπτομέρειες, κοιτάλωσα. Γραμματέας του Μαρκ Χάντερ; Και εχεμύθεια; Έχασα τον ύπνο μου.

ΜΑΡΚ

Δεν έπρεπε. (χαμογελάει ντροπαλά)

ΤΖΕΪΚ

(συνεχίζει) ... κυρίως γιατί δεν ήξερα ποια θα είναι τα καθήκοντά μου. Αυτή η εχεμύθεια με μπερδέψε.

ΜΑΡΚ

Είσαι Αμερικανός;

ΤΖΕΪΚ

Κατά το ήμισυ. Η μητέρα μου γεννήθηκε στο Τσέλσι.

ΜΑΡΚ

Γιατί ήρθες στην Αγγλία;

ΤΖΕΪΚ

Ποτέ δεν ένιωσα καλά στην Αμερική. Δεν ανήκω εκεί. Και πανεπιστήμιο στην Ευρώπη έκανα.

ΜΑΡΚ

(κοιτάζει το λάπτοπ) Το βλέπω. Αγγλική Γλώσσα και Λογοτεχνία στο Τρίνιτι.

ΤΖΕΪΚ

Ήθελα να γίνω προγραμματιστής. Όμως ήμουν σικράπας στα μαθηματικά.

ΜΑΡΚ

Ταιριάζουμε σ' αυτό. Εγώ ούτε στη φυσική δεν τα κατάφερα.

ΤΖΕΪΚ

Αυτό δεν σε εμπόδισε να φτάσεις ψηλά.

ΜΑΡΚ

Όπως το πάρει κανείς. Είσαι παντρεμένος;

ΤΖΕΪΚ

Όχι. (γελώντας) Ελεύθερο πουλί.

ΜΑΡΚ

Ευτυχώς. Θα σε απασχολώ πολλές ώρες.

ΤΖΕΪΚ

Έχω ξαναδουλέψει ως γραμματέας.

ΜΑΡΚ

Το βλέπω. Σε ποιον εκδοτικό οίκο; Δεν αναφέρεις.

ΤΖΕΪΚ

Ένας μικρός με καλές φιλολογικές εκδόσεις. Έχει κλείσει.

ΜΑΡΚ

Η μοίρα των μικρών οίκων. Τους καταπίνουν οι μεγάλοι.

ΤΖΕΪΚ

Ανυπομονώ να ξεκινήσω. Πού να φανταστώ ότι θα γινόμουν γραμματέας του Μαρκ Χάντερ. Παραλίγο να μη στείλω. Γιατί δημοσίευσε την αγγελία ανώνυμα;

ΜΑΡΚ

Καταρχάς να σου πω ότι δεν θα είσαι ακριβώς γραμματέας.

ΤΖΕΪΚ

Τι εννοείς; Στην αγγελία έγραφε--

ΜΑΡΚ

Στην αγγελία δεν μπορούσα να τα γράψω όλα.

ΤΖΕΪΚ

Δηλαδή, τι ζητάς;

ΜΑΡΚ

Κάτι που δεν έχω.

ΤΖΕΪΚ

(γελάει) Σα να λέμε;

ΜΑΡΚ

Τη ζωή μου έξω.

ΤΖΕΪΚ

Δεν καταλαβαίνω. Μα την αλήθεια.

ΜΑΡΚ

Θέλω να αποκτήσω έναν εαυτό.

ΤΖΕΪΚ

Έναν... τι;

ΜΑΡΚ

Έναν εαυτό για τον έξω κόσμο.

ΤΖΕΪΚ

Δηλαδή; Μόνο εξωτερικές εργασίες θα αναλάβω;

Ακούγεται η εξώπορτα που ανοίγει.

ΜΑΡΚ

Θα σου εξηγήσω.

Μπαίνει η Μπεθ Χάντερ. Κρατάει στα χέρια της χάρτινες σακούλες καταστημάτων.

Είναι ντυμένη εντυπωσιακά.

ΜΠΕΘ

Ω, Μαρκ, είχα ξεχάσει ότι ήταν τώρα το ραντεβού!

ΤΖΕΪΚ

(σηκώνεται) Γεια σας...

ΜΠΕΘ

Πώς τα καταφέρνω και μπαίνω πάντα πάνω στην ώρα! Γεια σου, αγόρι μου.
Μιλήσαμε στο τηλέφωνο.

ΤΖΕΪΚ

Α, εσείς με πήρατε...

ΜΠΕΘ

Είμαι η Μπεθ. *(του δίνει το χέρι της)* Χαίρομαι που σε γνωρίζω. Τζέικ, σωστά;

ΤΖΕΪΚ

Μάλιστα. Τζέικ--

ΜΠΕΘ

(γελάει) Δεν έχει σημασία το επώνυμο.

Μικρή σιωπή. Ο Τζέικ δείχνει χαμένος και η Μπεθ το παρατηρεί.

ΜΠΕΘ

Δεν του εξήγησες;

ΜΑΡΚ

Δεν πρόλαβα.

ΤΖΕΪΚ

Δεν καταλαβαίνω.

ΜΠΕΘ

Μην τρομάξεις. Δεν είναι παρά μια παραξενιά του γιου μου. *(πλησιάζει τον Μαρκ και του δίνει ένα φιλί στο μάγουλο)* Να σου δείξω μόνο το πουκάμισο που σου αγόρασα *(ανοίγει μια από τις σακούλες και βγάζει ένα διπλωμένο πουκάμισο)* Κοίτα τι υπέροχο χρώμα! *(βάζει το πουκάμισο μπροστά από το στήθος του Μαρκ)* Σου πάει τέλεια! *(πλησιάζει και τον Τζέικ με το πουκάμισο)* Το ίδιο και στον Τζέικ. Αυτό το χρώμα ταιριάζει σε κάθε άντρα!

Ο Μαρκ και ο Τζέικ την κοιτάζουν αμίλητοι.

ΜΠΕΘ

(μαζεύοντας το πουκάμισο) Πάω να φρεσκαριστώ. Έχω να δω τη Σαμάνθα. Ίσα που προφταίνω. Τζέικ, καλή αρχή!

ΤΖΕΪΚ

Ευχαριστώ... Σας ευχαριστώ πολύ...

Η Μπεθ αποχωρεί.

ΜΑΡΚ

Η μητέρα μου είναι--

ΤΖΕΪΚ

Γοητευτική. Πολύ.

ΜΑΡΚ

Δεν λες κάτι καινούριο.

ΤΖΕΪΚ

Τόσο διαφορετική από τη δική μου.

ΜΑΡΚ

Πώς είναι η δική σου;

ΤΖΕΪΚ

Καμιά πενήνταριά παραπανίσια κιλά, λουλουδάτη ρόμπα και αφόρητη γκρινια.

ΜΑΡΚ

Ο πατέρας σου;

ΤΖΕΪΚ

Για τους γονείς μου θα μιλάμε;

ΜΑΡΚ

(ντροπαλά) Θέλω να ξέρω για σένα.

ΤΖΕΪΚ

Γιατί;

ΜΑΡΚ

Ίσως βοηθήσει στη συνεργασία μας.

ΤΖΕΪΚ

Τι σχέση έχουν οι γονείς μου με τη συνεργασία μας;

ΜΑΡΚ

Δεν ξέρω... Έτσι μου φαίνεται.

Ο Μαρκ σηκώνεται και πλησιάζει τον Τζέικ.

ΜΑΡΚ

Μοιάζουμε ... Στα χρώματα, στο ύψος...

ΤΖΕΪΚ

Αυτό πάλι... τι έχει να κάνει;

ΜΑΡΚ

(σχεδόν απολογητικά) Θα σου τα πω όλα.

Ο Μαρκ ξανακάθεται στο γραφείο του. Ο Τζέικ κάθεται κι αυτός.

ΜΑΡΚ

(παίρνει μια βαθιά ανάσα) Δεν βγαίνω έξω.

ΤΖΕΪΚ

Ούτε εγώ ιδιαίτερα. Μόνο για καμιά μπίρα τα Σαββατόβραδα.

ΜΑΡΚ

Εγώ δεν βγαίνω καθόλου. Ποτέ.

ΤΖΕΪΚ

Τι εννοείς ποτέ;

ΜΑΡΚ

Ποτέ.

ΤΖΕΪΚ

Για κανένα λόγο;

ΜΑΡΚ

Όχι.

ΤΖΕΪΚ

Έχεις κάποιο πρόβλημα; Κάποια αρρώστια;

ΜΑΡΚ

Αγοραφοβία.

ΤΖΕΪΚ

Αυτό που παθαίνει κανείς πανικό όταν βρεθεί με κόσμο;

ΜΑΡΚ

Ναι.

ΤΖΕΪΚ

Και πώς την παλεύεις;

ΜΑΡΚ

Συνήθισα με τα χρόνια.

ΤΖΕΪΚ

Δηλαδή, δεν βγαίνεις... πολλά χρόνια;

ΜΑΡΚ

Σχεδόν τριάντα.

ΤΖΕΪΚ

Σχολείο;

ΜΑΡΚ

Είχα δασκάλους και καθηγητές στο σπίτι. Τα φρόντιζε πάντοτε άψογα όλα αυτά η Μπεθ.

Εμφανίζεται η Μπεθ ντυμένη για έξοδο.

ΜΠΕΘ

Άκουσα το όνομά μου;

ΜΑΡΚ

Λέω στον Τζέικ για τους δασκάλους που έρχονταν στο σπίτι.

ΜΠΕΘ

(στον Τζέικ) Κανονικό σχολείο. Έμπαινε ο φιλόλογος, έβγαине ο μαθηματικός.

ΤΖΕΪΚ

Εντυπωσιακό.

ΜΠΕΘ

Ευτυχώς στο πανεπιστήμιο δεν είχαμε πρόβλημα. Υπήρχε πια το διαδίκτυο. Ο Μαρκ παρακολούθησε εξ αποστάσεως λογοτεχνικές σπουδές στο Κέμπριτζ. Έκανα μεγάλη προσπάθεια για να τον δεχτούν.

ΤΖΕΪΚ

Είναι πολύ δύσκολο. Είχα δοκιμάσει κι εγώ, αλλά... δεν...

ΜΠΕΘ

Περάσανε αυτά! Τι τα θυμόμαστε; Λοιπόν, πάω να βρω τη φιλενάδα μου. Κι εσείς να γνωριστείτε περισσότερο. *(στέκεται και τους κοιτάζει)* Μα πόσο ταιριαστοί είστε! Σαν αδέρφια. *(φιλάει τον Μάρκ)* Γεια σου, γλυκέ μου! Τζέικ, καλή αρχή.

ΤΖΕΪΚ

Γεια σας, κυρία Χάντερ.

Η Μπεθ φεύγει.

ΜΑΡΚ

Τι λέγαμε; Α, ναι. Για τις σπουδές μου.

ΤΖΕΪΚ

Λέγαμε ότι δεν βγαίνεις.

ΜΑΡΚ

Γι' αυτό σε χρειάζομαι. Θέλω να αναλάβεις την εξωτερική μου ζωή.

ΤΖΕΪΚ

Δηλαδή;

ΜΑΡΚ

Θα κυκλοφορείς σα να είσαι εγώ. Θα υποδύεσαι τον Μαρκ Χάντερ. Θα δίνεις συνεντεύξεις, θα πηγαίνεις σε βραβεύσεις, παρουσιάσεις βιβλίων. Όλα όσα πρέπει να κάνω εγώ εκεί έξω.

ΤΖΕΪΚ

Πώς μπορεί να γίνει κάτι τέτοιο; Δεν είναι απάτη; Πλαστοπροσωπία;

ΜΑΡΚ

Όχι. Αφού το ξέρω και είμαι σύμφωνος. Με εξυπηρετείς, δεν με εξαπατάς.

ΤΖΕΪΚ

Εξαπατώ τους άλλους.

ΜΑΡΚ

Οι άλλοι ενδιαφέρονται για τα γραπτά μου, όχι για το πρόσωπό μου. Απλώς χρειάζεται να το βλέπουν κι αυτό πού και πού. Εκεί βρίσκεται η δική μου δυσκολία. Αυτό το πρόσωπο θα τους δώσεις εσύ.

ΤΖΕΪΚ

Και πώς θα περνάω ως Μαρκ Χάντερ;

ΜΑΡΚ

Μα κανένας δεν ξέρει τη φάτσα μου. Τα κείμενά μου τα στέλνω πάντα ηλεκτρονικά. Το ίδιο κι όλα τα άλλα, συμβόλαια και λοιπά.

Σιωπή. Ο Τζέικ είναι πολύ σκεφτικός.

ΜΑΡΚ

Τι σκέφτεσαι;

ΤΖΕΪΚ

Δεν ξέρω.

ΜΑΡΚ

Είναι δύσκολο, όμως όχι ακατόρθωτο.

ΤΖΕΪΚ

Ή μάλλον ξέρω--

ΜΑΡΚ

Ο εκδότης μου είναι πολιτισμένος άνθρωπος--

ΤΖΕΪΚ

Μαρκ, εγώ--

ΜΑΡΚ

...ο Μπιλ Ντόναχιου των εκδόσεων Ρότζερς... Φαντάζομαι τον έχεις--

ΤΖΕΪΚ

Μαρκ, άκουσέ με!

ΜΑΡΚ

Πες μου.

ΤΖΕΪΚ

Δεν κάνω γι' αυτή τη θέση.

ΜΑΡΚ

Γιατί;

ΤΖΕΪΚ

Πρέπει να βρεις κάποιον άλλο.

ΜΑΡΚ

Μα για ποιο λόγο;

ΤΖΕΪΚ

Δεν νομίζω ότι μπορώ να το κάνω.

ΜΑΡΚ

Εμένα μου φαίνεσαι μια χαρά.

ΤΖΕΪΚ

Δεν θέλω να το κάνω.

ΜΑΡΚ

Θα παίρνεις πέντε χιλιάδες λίρες τον μήνα. Συν όλα τα έξοδα μετακίνησης.

ΤΖΕΪΚ

(σηκώνεται) Πρέπει να φύγω. Σ' ευχαριστώ πολύ για την προσφορά. Τα λεφτά είναι πολύ καλά, όμως...

ΜΑΡΚ

Όμως τι;

ΤΖΕΪΚ

Δεν μπορώ. Φοβάμαι.

ΜΑΡΚ

Φοβάσαι; Τι;

ΤΖΕΪΚ

Όλο αυτό... Ακούγεται κάπως--

ΜΑΡΚ

Παράξενο;

ΤΖΕΪΚ

Αρρωστημένο.

ΜΑΡΚ

Είναι.

ΤΖΕΪΚ

Με συγχωρείς. Δεν ήθελα να σε προσβάλω.

ΜΑΡΚ

Δεν πειράζει. Δεν λες κάτι καινούριο.

ΤΖΕΪΚ

Χάρηκα που σε γνώρισα. Και... ξέχασα... Μου αρέσουν πολύ τα βιβλία σου.
(δίνει το χέρι στον Μαρκ) Γεια χαρά.

ΜΑΡΚ

Γεια σου, Τζέικ.

Ο Τζέικ φεύγει. Ο Μαρκ μένει σκεπτικός, καθισμένος στο γραφείο του.

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

Ο Μαρκ κάθεται σκεφτικός στο γραφείο του. Δείχνει στενοχωρημένος. Η Μπεθ διαβάζει ένα βιβλίο.

ΜΠΕΘ

(αφήνοντας το βιβλίο) Καλός είναι. Όμως δεν σε φτάνει.

Σιωπή

ΜΠΕΘ

Ο Ντόναχιου έστειλε μέιλ με το τελικό πρόγραμμα των παρουσιάσεων. Το είδες;

Ο Μαρκ δεν απαντάει.

ΜΠΕΘ

Ακούς;

ΜΑΡΚ

Τι είπες;

ΜΠΕΘ

Σταμάτα να είσαι έτσι!

ΜΑΡΚ

Πώς είμαι;

ΜΠΕΘ

Τέτοια μούτρα δεν θέλω ούτε στην κηδεία μου.

ΜΑΡΚ

Έτσι κι αλλιώς δεν θα τα βλέπεις.

ΜΠΕΘ

Τι έχεις; Σου φταίω κι εγώ τώρα;

ΜΑΡΚ

Δική σου ιδέα δεν ήταν;

ΜΠΕΘ

Και είναι *καλή* ιδέα. Θα βρούμε κάποιον. Θα δεις.

ΜΑΡΚ

Δεν μου κάνει ο οποιοσδήποτε. Θέλω τον Τζέικ.

ΜΠΕΘ

Κόλλησες στον Τζέικ. Τι πείσμα! *(μικρή παύση)* Ούτε μωρό δεν έκανες έτσι.

ΜΑΡΚ

Πώς έκανα;

ΜΠΕΘ

Ααααα... Ήσουν ένα γλυκό, ήρεμο αγοράκι. Γελούσες... Όλη μέρα γελούσες. Ο μπαμπάς είχε κρεμάσει πάνω από το κρεβατάκι σου ένα ψάρι που αναβόσβηγε με μπλε φως. Τρελαινόσουν να το βλέπεις. Κούναγες χέρια πόδια, λες και κολυμπούσες να το φτάσεις.

ΜΑΡΚ

Μάλλον η τελευταία φορά που ήμουν χαρούμενος. Ούτε που τη θυμάμαι.

ΜΠΕΘ

Κάποιον θα βρούμε. Μην ανησυχείς.

ΜΑΡΚ

Λάθος. Θυμάμαι κι άλλη φορά. Ήμουν μεγαλύτερος.

ΜΠΕΘ

Για πότε λες;

ΜΑΡΚ

Στο Μουσείο Φυσικής Ιστορίας. Με είχε πάει ο θείος. Στεκόμασταν στην αίθουσα του δεινόσαυρου και μου έλεγε την ιστορία του κόσμου. Εκείνη ήταν η πιο ευτυχισμένη στιγμή της ζωής μου.

ΜΠΕΘ

(χοροϊδευτικά) Α, καλά.

ΜΑΡΚ

Μου έλεγε για τους ανθρώπους που ζούσαν μέσα στις σπηλιές, για τα όπλα και τα εργαλεία τους, για την ανακάλυψη της φωτιάς και του τροχού.

ΜΠΕΘ

Ουφ! Θα θυμηθείς ολόκληρη την ιστορία του πλανήτη;

ΜΑΡΚ

Τόσα χρόνια πεθαμένος... Δεν βαρέθηκες να τον ειρωνεύεσαι;

ΜΠΕΘ

Δεν ειρωνεύομαι. Την Προϊστορία βαριέμαι. Ποτέ δε μου άρεσε.

ΜΑΡΚ

Δεν είναι αυτό. Δεν θέλεις ν' ακούς για τον θείο.

ΜΠΕΘ

Σκοτιστηρα για τον θείο σου! Ασ' τον ήσυχο εκεί που είναι. Εξάλλου πήγαινε γυρεύοντας.

ΜΑΡΚ

(με οργή) Πάψε πια! Δεν τον φτάνατε ούτε στο μικρό του δαχτυλάκι. Ούτε εσύ, ούτε ο μπαμπάς.

ΜΠΕΘ

Α, μάλιστα! Είσαι και αγάριστος. Συγκρίνεις τους γονείς που σε λάτρεψαν με τον ανεπρόκοπο, τον... Θεέ μου, συγχώρα με... Θα πω πράγματα που δεν πρέπει.

Ο Μαρκ σηκώνεται από το γραφείο. Πάει και στέκεται μπροστά στη Μπεθ.

ΜΑΡΚ

Κοίτα με.

Η Μπεθ του ρίχνει μια ματιά.

ΜΑΡΚ

Όχι, έτσι. Κοίτα με καλά. Βλέπεις πώς έχω καταντήσει;

ΜΠΕΘ

Δεν βλέπω τίποτα άσχημο. Μόνο έναν γοητευτικό νέο άντρα. Έναν ταλαντούχο συγγραφέα.

ΜΑΡΚ

Που φοβάται να βγει έξω. Να πάει μέχρι το πάρκο.

ΜΠΕΘ

Στο μυαλό σου είναι μόνο.

MARK

Που το έχεις δηλητηριάσει. Όπως και την ψυχή μου.

ΜΠΕΘ

(θυμωμένη) Πώς μου μιλάς έτσι; Πόσο ακόμα αγάριστος μπορείς να γίνεις; Θυσίασα τη ζωή μου. Έμεινα μαζί σου, να σε νταντεύω, να σε στηρίζω...

MARK

Έχω σταματήσει να μεγαλώνω. Ξέρεις από πότε;

ΜΠΕΘ

Δεν καταλαβαίνω τι λες.

MARK

Από εκείνη την ημέρα που πήγα κρυφά στο νοσοκομείο. Πρόλαβα και τον είδα, σ' εκείνο το θεοσικότεινο δωμάτιο, ξάγρυπνο πάνω στο κρεβάτι του. Το πρόσωπό του μια πληγή. Στο φως της λάμπας νόμισα ότι τα μάτια του με κοιτάζαν. Δεν έμαθα ποτέ αν με είδε στ' αλήθεια. Ήρθατε και με μαζέψατε άρον άρον --

ΜΠΕΘ

Μας ειδοποίησε η προϊσταμένη. Είχαμε τρελαθεί από την αγωνία--

MARK

Δεν πρόλαβα να του πω--

ΜΠΕΘ

Τον πατέρα σου τον είχε πιάσει ταχυπαλμία. Τότε δεν ξέραμε ότι είχε την καρδιά του. Θα μπορούσες να τον είχες σκοτώσει.

MARK

Το άφησα σε σένα για αργότερα.

ΜΠΕΘ

Αν συνεχίσεις έτσι, θα σηκωθώ να φύγω! Θα σε παρατήσω, στ' αλήθεια. Να χύνεις μόνος το φαρμάκι σου και να το ξαναπίνεις.

Μικρή σιωπή

MARK

Κι όλα εκείνα τα ντοσιέ του. Τόσα ποιήματα... Ούτε που πρόλαβα να τα διαβάσω...

ΜΠΕΘ

Σιγά τα ποιήματα! Ακαταλαβίστικες αρλούμπες. Δεν έχασες και τίποτα.

ΜΑΡΚ

Ήταν δικά μου. Θα μου τα χάριζε.

ΜΠΕΘ

Τόσες βιβλιοθήκες με τους μεγαλύτερους λογοτέχνες σου είχα. Για σένα έτρεχα να προλάβω τις πρώτες εκδόσεις. Πώς νομίζεις ότι έγινες συγγραφέας;

ΜΑΡΚ

Από τη δυστυχία μου.

ΜΠΕΘ

Η δυστυχία είναι μόνο στο μυαλό σου. Κι άλλωστε την έχεις συνηθίσει. Την αγαπάς. Δεν θέλεις ν' απαλλαγείς από αυτήν.

Σιωπή. Ο Μαρκ ξανακάθεται στο γραφείο του.

ΜΑΡΚ

(πιάνει τον ένα του κρόταφο) Μου αρχίζει ημικρανία.

ΜΠΕΘ

Αλήθεια; Χρόνια έχεις να παραπονεθείς.

ΜΑΡΚ

Προχτές, όταν έφυγε ο Τζέικ, είχα μια μικρή κρίση.

ΜΠΕΘ

Δεν είπες τίποτα.

ΜΑΡΚ

Πρέπει να τα ξέρεις όλα;

ΜΠΕΘ

Άλλοτε μου τα έλεγες. Όλα. *(παύση)* Θεσ μασάζ; Θυμάσαι παλιά που---

ΜΑΡΚ

Όχι, θα μου περάσει.

Σιωπή.

ΜΠΕΘ

Μαρι...

ΜΑΡΚ

Ναι;

ΜΠΕΘ

Κάποιον θα βρούμε.

ΜΑΡΚ

Αυτός ο κάποιος είναι ο Τζέικ.

ΜΠΕΘ

Έχουμε ακόμα δύο ραντεβού.

ΜΑΡΚ

Μόνο ο Τζέικ. Δεν θέλω να δω άλλον.

ΜΠΕΘ

Αγόρι μου, μην είσαι τόσο πεισματάρης... Ας δούμε τους ανθρώπους, κι αν δεν σου κάνουν...

ΜΑΡΚ

Τέρμα.

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Σε ένα παγκάκι πάρκου.

ΤΖΕΪΚ

Κυρία Χάντερ, δεν καταλαβαίνω...

ΜΠΕΘ

Μπεθ. Λέγε με Μπεθ. Μη με κάνεις να νιώθω σαν Καρυάτιδα!

ΤΖΕΪΚ

(γελάει ντροπαλά) Εσείς Καρυάτιδα; Στο παράστημα και στην ομορφιά ίσως...

ΜΠΕΘ

Είσαι πολύ ευγενικός. Από την πρώτη στιγμή το κατάλαβα.

ΤΖΕΪΚ

Όμως, κυρία Χάντερ... Μπεθ...

ΜΠΕΘ

Σε κάλεσα για να σου ξεκαθαρίσω ορισμένα πράγματα. Βλέπεις, ο γιος μου κάνει και τα πιο απλά να φαίνονται βουνό.

ΤΖΕΪΚ

Σας ακούω.

ΜΠΕΘ

Ο Μαρκ είναι εξαιρετικό πλάσμα. Το λέω όχι επειδή είμαι μητέρα του. Έτσι είναι. Δεν θα σου δημιουργήσει ποτέ πρόβλημα.

ΤΖΕΪΚ

Μα η ίδια η συνεργασία είναι πρόβλημα. Μάλλον, όχι πρόβλημα. Ψέμα. Απάτη. Απορώ πώς δεν το βλέπετε!

ΜΠΕΘ

Να σου το πω αλλιώς. Σκέψου τις μεγάλες επιχειρήσεις. Πηγαίνει ο ίδιος ο ιδιοκτήτης στα επαγγελματικά ραντεβού; Σπάνια. Στέλνει έναν έμπειρο και έμπιστο αντιπρόσωπο. Αυτό θα είσαι κι εσύ. Ο έμπιστος αντιπρόσωπος του γιου μου.

ΤΖΕΪΚ

Δεν είναι το ίδιο. Μου ζητάτε να λέγομαι Μαρκ Χάντερ, να ζω ως Μαρκ Χάντερ.

ΜΠΕΘ

Θα έχεις ενδιαφέρουσες συναντήσεις. Μια ζωή συναρπαστική. Αυτή που δεν μπορεί να απολαύσει εκείνος. Θα γνωρίσεις έναν κόσμο αστραφτερό, μυαλά που λάμπουν από τη φλόγα της έμπνευσης, της δημιουργίας. Πίστεψέ με, θα ξετρελαθείς.

ΤΖΕΪΚ

Θα γινόσασταν καλή διαφημιστριά!

ΜΠΕΘ

(γελάει) Έχεις χιούμορ.

ΤΖΕΪΚ

Μόνο με χιούμορ μπορώ να το δω όλο αυτό.

ΜΠΕΘ

Ωραία, λοιπόν. Δες το έτσι. Δώσε στον εαυτό σου αυτή τη μοναδική ευκαιρία. Και σκέψου σοβαρά. Ποιος--

ΤΖΕΪΚ

Δυσκολεύομαι.

ΜΠΕΘ

--ποιος θα σου έδινε τέτοια αμοιβή και μαζί τη δυνατότητα να ζήσεις μια τόσο ενδιαφέρουσα ζωή.

ΤΖΕΪΚ

Ενδιαφέρουσα, αλλά όχι δική μου.

ΜΠΕΘ

(τον πλησιάζει) Αχ, μικρέ αθώε μου πρίγκιπα... Σου δίνουν το κλειδί του παλατιού κι εσύ το πετάς στο πηγάδι.

ΤΖΕΪΚ

Ποιο πηγάδι... Τι λέτε...

ΜΠΕΘ

Τι άλλο να πω; Ο γιος μου σε συμπάθησε με την πρώτη ματιά. Και μη νομίζεις ότι δεν υπήρχαν άλλοι υποψήφιοι. Υπήρχαν πολλοί. Όμως εκείνος, όπως εξάλλου κι εγώ, εσένα ξεχωρίσαμε. Όποιον είδε μετά από σένα τον απέρριψε.

ΤΖΕΪΚ

Γιατί;

ΜΠΕΘ

Έχεις όλα όσα ψάχνουμε. Μοιάζεις αρκετά με τον Μαρκ. Ξέρεις από λογοτεχνία. Φαντάσου να παίρναμε κάποιον που θα άκουγε το όνομα Στάνμπεκ και θα νόμιζε ότι είναι μάργα μπίρας. *(γελάει)* Και βέβαια, είσαι τόσο συμπαθητικός... Δείχνεις μετρημένος, αξιόπιστος... Ο άνθρωπος που θα ήθελε κάποιος για συνεργάτη του.

ΤΖΕΪΚ

Με κολακεύετε. Όμως...

ΜΠΕΘ

Μη νομίζεις ότι αυτά τα είπαμε και σε άλλους. Επίσης, είσαι ο μόνος που έμαθε τι ζητάμε. Οι υπόλοιποι κόπηκαν από την πόρτα. *(γελάει)* Βέβαια, ο Μαρκ έχει τον κύριο λόγο. Του άρεσες πολύ.

ΤΖΕΪΚ

Κι εγώ τον συμπάθησα τον Μαρκ. Όχι μόνο αυτό, τρέφω μεγάλο θαυμασμό για κείνον και το έργο του. Όμως αυτό που ζητάτε είναι πάνω από τις δυνάμεις μου.

ΜΠΕΘ

Πού τις είδες τις δυνάμεις σου; Αφού δεν δοκίμασες καν.

Σιωπή. Ο Τζέικ είναι σκεφτικός.

ΜΠΕΘ

Ξέρεις τι λέω εγώ μέσα μου όταν διστάζω για κάτι; «Μπεθ, καλύτερα να μετανιώσεις για κάτι που έκανες, παρά για κάτι που δεν έκανες». Έτσι ξεπερνάω τις αναστολές μου. Αυτό να κάνεις κι εσύ. Άκου τη γριά Μπεθ!

ΤΖΕΪΚ

Ε, όχι και γριά! *(γελάει)*

ΜΠΕΘ

Χαμογελαστός είσαι άλλος άνθρωπος!

ΤΖΕΪΚ

Κυρ... Μπεθ...

ΜΠΕΘ

Τζέικ, καν' το για μένα. Σου το ζητάω σαν χάρη. Χωρίς τα μυθιστορήματά του ο γιος μου είναι μισός άνθρωπος. Βοήθησέ τον ν' ανοίξει τα λογοτεχνικά του φτερά.

ΤΖΕΪΚ

Τώρα το κάνετε ν' ακούγεται πιο--

ΜΠΕΘ: Άκουσέ με. Είσαι ένας νέος, γοητευτικός άνδρας. Σίγουρα κινείσαι άνετα στον κόσμο, έχεις φίλους, (πονηρά) κοπέλες... Ο Μαρκ δεν έχει τίποτα από όλα αυτά. Όλη του η ζωή είναι η λευκή σελίδα που γεμίζει με τις ιστορίες του. Αναπνέει με τα πνευμόνια των ηρώων του. Τώρα που ο λογοτεχνικός ορίζοντας τον καλεί, στήριξέ τον. Γιατί αν δεν κάνει τώρα το βήμα, πάει το πουλάκι, πέταξε.

Ο Τζέικ πιάνει το κεφάλι του.

ΜΠΕΘ

Τι έχεις;

ΤΖΕΪΚ

Ω... τίποτα. Λίγο... το κεφάλι μου. Μάλλον ημικρανία.

ΜΠΕΘ

Υποφέρεις συχνά;

ΤΖΕΪΚ

Όχι. Μόνο όταν στρεσάρομαι.

ΜΠΕΘ

Δεν χρειάζεται άγχος. Άσε με να σε χαλαρώσω λίγο.

Τον πλησιάζει και του κάνει μασάζ, πρώτα στους κροτάφους και ύστερα στον αυχένα. Σε ένα σημείο ο Τζέικ τινάζεται.

ΤΖΕΪΚ

Αχ!

ΜΠΕΘ

Έχεις trigger point. Και πόσο σφιγμένος είσαι... (συνεχίζει να του κάνει μασάζ).

Ο Τζέικ δείχνει να χαλαρώνει με κλειστά τα μάτια. Ξαφνικά η Μπεθ αρχίζει να γελάει.

ΤΖΕΪΚ

(ανοίγει τα μάτια και δείχνει απορημένος) Γιατί γελάς;

ΜΠΕΘ

Να σου πω κάτι που θα σου φανεί απίστευτο;

ΤΖΕΪΚ

Ναι.

ΜΠΕΘ

Παλιότερα είχε κι ο Μαρι ημικρανίες. Εδώ και χρόνια τον είχαν αφήσει. Προχτές παραπονέθηκε ξανά. Κι αυτό τρελή σύμπτωση! Μήπως τελικά δεν είναι τυχαίο που βρήκατε ο ένας τον άλλο;

ΤΖΕΪΚ

Τι να πω... Δεν ξέρω... Είμαι καλύτερα τώρα. Σχεδόν μου πέρασε!

ΜΠΕΘ

Σου το είπα. Έρχομαι πάντα πάνω στην ώρα! *(γελάει)*

ΤΖΕΪΚ

Τα χέρια σου είναι μαγικά!

ΜΠΕΘ

Υπερβολές! *(γελάει)* Ένα θα σου πω. Μην έχεις άγχος. Μια δουλειά είναι κι αυτή. Δες το έτσι. Μια δουλειά όπως όλες οι άλλες. Θα συνηθίσεις.

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

Ο Μαρκ και ο Τζέικ στο γραφείο του Μαρκ κουβεντιάζουν χαλαρά, με ένα μπουκάλι ούισκι ανάμεσά τους. Ο Τζέικ σιγοπίνει από το ποτήρι του. Ο Μαρκ φέρνει το δικό του ποτήρι στα χείλη και το αποσύρει με μορφασμούς αηδίας. Όσο περνάει όμως η ώρα, φαίνεται να το συνηθίζει και πίνει όλο και περισσότερο.

ΤΖΕΪΚ

«Τι γράφετε τώρα, κύριε Χάντερ;» Έμεινα ενεός. Τι να του έλεγα;

ΜΑΡΚ

(γελάει) Έπρεπε να σε είχα προετοιμάσει.

ΤΖΕΪΚ

«Τίποτα», του απαντάω.

ΜΑΡΚ

Έτσι του είπες;

ΤΖΕΪΚ

Ναι. Γουρλώνει τα μάτια του-είναι από φυσικού τους γουρλωτά, τέλος πάντων, τα γούρλωσε όσο περισσότερο μπορούσε-και μου λέει: (μιμείται) «Τίποτα; Πώς τίποτα; Εσείς δεν μου λέγατε στα μηνύματά σας ότι δεν περνάει μέρα που να μη γράφετε;» Τέτοια μηνύματα του στέλνεις και την πληρώνω εγώ μετά!

ΜΑΡΚ

Αλήθεια είναι. Γράφω όλη μέρα.

ΤΖΕΪΚ

Και να γράφεις, λέγεται αυτό σε εκδότη;

ΜΑΡΚ

Πώς τα μάλωσες;

ΤΖΕΪΚ

Του είπα ότι το' χω σε κακό να μιλάω για τα βιβλία μου, όταν είναι ακόμα στη μέση.

ΜΑΡΚ

Το πέτυχες. Όντως δεν αποκαλύπτω ό, τι ακόμα είναι στα σιαριά.

ΤΖΕΪΚ

Ο τύπος είχε τσιμπήσει για τα καλά. Με ρωτάει με σοβαρό ύφος; «Δεν πιστεύω

να υποφέρετε από συγγραφικό κενό;» Κρεμόταν από τα χείλη μου. Αν έλεγα ναι, μπορεί να πάθαινε εγκεφαλικό.

ΜΑΡΚ

Και;

ΤΖΕΪΚ

Του είπα ότι το επόμενο βιβλίο μου θα είναι καλύτερο από όλα τα προηγούμενα.

ΜΑΡΚ

(γελώντας) Μου άνοιξες δουλειές!

ΤΖΕΪΚ

Δεν θα με άφηνε να φύγω. Νόμισα ότι θα άρχιζε να με ψυχαναλύει.

Ο Μαρκ γελάει.

ΤΖΕΪΚ

Γελάς, επειδή δεν ξέρεις πώς είναι. Τον έχεις δει ποτέ;

ΜΑΡΚ

Μόνο σε φωτογραφίες.

ΤΖΕΪΚ

Σίγουρα είναι gay.

ΜΑΡΚ

Πού το κατάλαβες;

ΤΖΕΪΚ

Μερικά πράγματα βγάζουν μάτι. Βαμμένο μαλλί, φρύδια πειραγμένα, μεταξωτό φουλάρι, δαχτυλίδι στο μικρό δάχτυλο. Θεες κι άλλα;

ΜΑΡΚ

Είσαι πολύ παρατηρητικός.

ΤΖΕΪΚ

Άσε που με κοιτάζε από πάνω μέχρι κάτω με...

ΜΑΡΚ

Ενδιαφέρον;

ΤΖΕΪΚ

Λαγνεία. Αν ήσουν εσύ, θα σου την έπερτε κανονικά.

ΜΑΡΚ

Γιατί εμένα ειδικά;

ΤΖΕΪΚ

Γιατί είσαι... πώς να το πω... Είσαι ωραίος, ρε φίλε! Πιο ωραίος από μένα.

ΜΑΡΚ

(ντροπαλά) Βρίσκεις;

ΤΖΕΪΚ

Άκου τι λέει... Βρίσκω... Πού να ξέρεις όμως τι έχει πέραση, αφού δεν βγαίνεις...

ΜΑΡΚ

Μου έχει βγάλει τρία βιβλία και δεν με έχει δει ποτέ από κοντά.

ΤΖΕΪΚ

Ας είναι καλά το διαδίκτυο.

ΜΑΡΚ

Τουλάχιστον πέτυχα τη σωστή εποχή.

ΤΖΕΪΚ

Πάντως ο Ντόναχιου το ήξερε από πριν ότι το βραβείο ήταν δικό σου.

ΜΑΡΚ

Μιλημένα είναι όλα αυτά.

ΤΖΕΪΚ

Με ρώτησε και κάτι άλλο.

ΜΑΡΚ

Τι;

ΤΖΕΪΚ

Γιατί γράφω, δηλαδή γράφεις, πάντα σε γραμματοσειρά Garamond.

ΜΑΡΚ

(απότομα) Τι τον πειράζει;

ΤΖΕΪΚ

Μα δεν είπα ότι τον πειράζει. Μάλλον από περιέργεια ρωτούσε.

ΜΑΡΚ

(φανερά εκνευρισμένος) Και γιατί πρέπει να το απαντήσω αυτό;

ΤΖΕΪΚ

(ξεκαρδίζεται) Νευρίασες; Δεν το πιστεύω! Τι σ' έπιασε;

ΜΑΡΚ

Τίποτα! Απλώς δεν μου αρέσει η ανάκριση.

ΤΖΕΪΚ

Ποια ανάκριση; Έτσι ρώτησε ο άνθρωπος. Και σιγά τη γραμματοσειρά! Εντελώς ξεπερασμένη. Γιατί κάνεις σα να σε τσίμπησε μύγα;

ΜΑΡΚ

(νευριασμένος) Δεν θέλω να το συζητήσω. Θα γράφω με όποια γραμματοσειρά μου αρέσει!

ΤΖΕΪΚ

Καλά ντε!

Ο Μαρκ πίνει νευρικά μια μεγάλη γουλιά και σφίγγει τα μάτια του με αηδία. Ο Τζέικ γεμίζει τα ποτήρια.

ΜΑΡΚ

(πιο μαλακά) Αυτός που καθόταν πίσω από τον Ντόναχιου στην απονομή ποιος ήταν;

ΤΖΕΪΚ

Δημοσιογράφος. Α, δε σου είπα! Μου πήρε συνέντευξη αργότερα. «Τι σημαίνει για σας το Μεγάλο Βραβείο Αναγνωστών;» Τι να σημαίνει, ρε φίλε, μου' ρθε να του πω. Ότι με αγαπούν οι αναγνώστες.

ΜΑΡΚ

Οι δημοσιογράφοι θέλουν λόγια: ν' ακούνε και να γράφουν. Ελπίζω να τα είπες καλά.

ΤΖΕΪΚ

Απαντούσα όσο το δυνατόν πιο αόριστα. Μου φαίνονται τόσο στημένες και ανούσιες τέτοιες συνεντεύξεις.

Μικρή σιωπή

MARK

(εύθυμα και παρακλητικά) Για ξαναπές αυτό μέσα στο βιβλιοπωλείο!

ΤΖΕΪΚ

(γελάει) Τελειώνοντας με τις χαιρετούρες, φωτογραφίσεις κι όλες αυτές τις μαλακίες, είπα να κάνω μια βόλτα. Βλέπω μπροστά μου ένα Γουότερστονς και μπαίνω. Μπροστά στον πάγκο με τις νέες κυκλοφορίες, στέκονται η θαυμάστριά σου με τη φίλη της. Μεταξύ είκοσι και είκοσι πέντε, κουκλάκια ζωγραφιστά και οι δύο. Η θαυμάστριά σου έχει στηθάκι αγαλμάτινο, οι ρώγες της έτοιμες να σιάσουν κάτω απ' το μπλουζάκι. Μαρκ, και μόνο που δεν βγαίνεις να δεις αυτές τις ρώγες των κοριτσιών, χάνεις τη μισή σου ζωή.

MARK

(εύθυμα) Λέγε, ρε βλάκκα, παρακάτω.

ΤΖΕΪΚ

Κρατάει το βιβλίο σου και της λέει: *(μμούμενος)* «Τον λατρεύω. Κοιμάμαι και ξυπνάω πάνω στις σελίδες του». Η άλλη τσιμπάει. «Πού το βρήκες; Θα το πάρω κι εγώ». Η δικιά σου της δείχνει στη μία άκρη του πάγκου. «Να, εκεί», της λέει. «Είναι κι εδώ» τους κάνω εγώ από την άλλη μεριά του πάγκου. «Πού;» ρωτάει με απορία η θαυμάστριά σου. «Εδώ, ολόκληρος» της κάνω. «Είσαι ο Μαρκ Χάντερ;» φωνάζει, έτοιμη να ξεσπάσει σε κραυγές. Ούτε τον Μικ Τζάγκερ να είχε δει μπροστά της!

MARK

(γελάει) Μα είσαι πιο ωραίος από τον Τζάγκερ. *(πίνει μια μεγάλη γουλιά)*

ΤΖΕΪΚ

«Αυτοπροσώπως», της κάνω. Τρελάθηκε η δικιά σου. Πέφτει επάνω μου κι αρχίζει να με φιλάει.

MARK

Πω πω, τι χάνω!

ΤΖΕΪΚ

Ότι οι λογοτέχνες έχετε τόση πέραση στις μικρές, δεν το είχα κατά νου. Έτσι μου' ρχεται να γράψω κι εγώ!

ΜΑΡΚ

Μετά;

ΤΖΕΪΚ

Με ρωτάει η δικιά σου: «Πώς σας έρχονται όλα αυτά; Οι περιεργοί ήρωες, οι αλλόκοτες καταστάσεις; Λες και βλέπετε τον κόσμο με άλλα μάτια!»

ΜΑΡΚ

Ελπίζω να μην της είπες ότι δεν τον βλέπω καθόλου.

ΤΖΕΪΚ

(δείχνει τα χείλη του) Εδώ το είχα, αλλά... ας όψεται το βραβείο. Ούτε το ποσό δεν έχει κατατεθεί ακόμα.

ΜΑΡΚ

(γελάει και πίνει μια μεγάλη γουλιά) Το συμφέρον πάνω απ' όλα. Μετά;

ΤΖΕΪΚ

Μου ζήτησε να της υπογράψω το βιβλίο. Ύστερα υπέγραψα και της φίλης της. Και πήραν κι άλλα δύο για δώρα. Τέσσερα βιβλία σε πέντε λεπτά, δεν κράτησε παραπάνω.

ΜΑΡΚ

Αν κυκλοφορήσεις δυο-τρεις φορές ακόμα στα βιβλιοπωλεία, θα βγάλω καινούρια έκδοση.

ΤΖΕΪΚ

Το μόνο σίγουρο. Εις υγείαν, λοιπόν!

ΜΑΡΚ

Σε τι να πιούμε;

ΤΖΕΪΚ

Στις... ρώγες!

Τσουγκρίζουν τα ποτήρια και κάνουν άσπρο πάτο. Μπαίνει η Μπεθ.

ΜΠΕΘ

Τι κάνουν τ' αγόρια μου; *(σκοτεινιάζει)* Πίνετε; Ουίσκι;

ΜΑΡΚ

Γιορτάζουμε το βραβείο. Θέλεις να πιεις μαζί μας;

ΜΠΕΘ

Όχι. Να σας ετοιμάσω να φάτε κάτι;

ΤΖΕΪΚ

Εγώ μόλις έφευγα. Θέλω να δω ένα φίλο.

ΜΑΡΚ

Κάτσε λίγο ακόμα...

ΤΖΕΪΚ

Θα έρθω αύριο από νωρίς. Να κάνουμε την πρόβα.

ΜΠΕΘ

Τι πρόβα;

ΤΖΕΪΚ

Για το ραδιόφωνο.

ΜΑΡΚ

«Ο παράξενος κόσμος του Μαρι Χάντερ». Εκπομπή αφιερωμένη στα βιβλία μου.

ΜΠΕΘ

Τότε να ξεκουραστείτε απόψε για να έχετε καθαρό μυαλό αύριο.

Ο Τζέικ σηκώνεται να φύγει.

ΤΖΕΪΚ

(γελάει) Έχουμε πολύ καθαρό μυαλό, ε Μαρι;

ΜΑΡΚ

(μισομεθυσμένος) Βέβαια! Πιο καθαρό δεν γίνεται.

ΤΖΕΪΚ

Σας χαιρετώ. Θα σας δω αύριο. *(βλέποντας ότι η Μπεθ ετοιμάζεται να τον συνοδέψει)* Μη νοιάζεσαι, Μπεθ. Ξέρω τον δρόμο!

Ο Τζέικ φεύγει.

ΜΠΕΘ

Τι χάλια είναι αυτά;

ΜΑΡΚ

Ποια χάλια;

ΜΠΕΘ

Από πότε άρχισες να πίνεις;

ΜΑΡΚ

Από... σήμερα. Από πάντα.

ΜΠΕΘ

Μυρίζεις σαν τους μεθύστακες στο μετρό, που δεν πλησιάζονται από τη πόχλα.

ΜΑΡΚ

(ειρωνικά) Ε, λοιπόν, νομίζω ότι θα μπορούσες κι εσύ να γράψεις! Καλύτερα κι από μένα. «Μια μέρα στο μετρό» της Ελιζαμπεθ Χάντερ. Ή μήπως προτιμάς το Μπεθ; Μπεθ Χάντερ. Είναι πιο σύγχρονο. Μυρίζει μοντερνισμό.

ΜΠΕΘ

Μαρκ, είσαι τελείως μεθυσμένος. Να σου κάνω έναν καφέ;

ΜΑΡΚ

Δεν θέλω. Μου αρέσει έτσι όπως είμαι.

Κάνει να σηκωθεί από το γραφείο, όμως τρεκλίζει και κρατιέται από την καρέκλα. Η Μπεθ τον συγκρατεί.

ΜΠΕΘ

Βρε αγόρι μου, αφού δεν είσαι συνηθισμένος... Τι το 'θελεις; Και νηστιός...

ΜΑΡΚ

Μη μιλάς για φαγητό... *(του έρχεται εμετός, αλλά τον συγκρατεί).*

Η Μπεθ τον πιάνει από τη μέση.

ΜΠΕΘ

Πάμε να ξαπλώσεις. Έλα, προχώρα.

Η Μπεθ κρατάει από τη μέση τον Μαρκ που τρεκλίζει και προχωρούν αργά. Όταν έχουν αποχωρήσει από τη σκηνή, ο Μαρκ ακούγεται να κάνει εμετό.

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

Ένα πάρκο. Ο Τζέικ και η Κάρεν κάθονται αγκαλιασμένοι σ' ένα παγκάκι.

ΚΑΡΕΝ

Σου το έφερα.

ΤΖΕΪΚ

Ποιο;

ΚΑΡΕΝ

Το «Παράξενο μήνυμα».

ΤΖΕΪΚ

Το βιβλίο σου;

ΚΑΡΕΝ

Ναι.

Ψάχνει στην τσάντα της, βγάζει ένα χειρόγραφο και το δίνει στον Τζέικ. Εκείνος το ακουμπάει στο στήθος του.

ΤΖΕΪΚ

Δεν θα το διαβάσω με το μυαλό, αλλά με την καρδιά.

ΚΑΡΕΝ

Θέλω μια γνώμη. Όσο γίνεται αντικειμενική.

Ο Τζέικ πλησιάζει το πρόσωπό του στο δικό της.

ΤΖΕΪΚ

Μπορώ να είμαι αντικειμενικός;

Η Κάρεν τον χτυπά τρυφερά στο μέτωπο.

ΚΑΡΕΝ

Σαχλέ! Μιλάω σοβαρά.

ΤΖΕΪΚ

Κι εγώ.

ΚΑΡΕΝ

Μαρι, μη χαϊδέψεις τ' αυτιά μου. Την αλήθεια θέλω.

ΤΖΕΪΚ

(γελάει) Only the truth, Κάρεν Τρουθ! Εντάξει. Μόνο δώσε μου λίγο χρόνο.

ΚΑΡΕΝ

Όσο θέλεις.

Σιωπή

ΚΑΡΕΝ

Ξέρεις κάτι; *(τον χαϊδεύει)*

ΤΖΕΪΚ

Τι;

ΚΑΡΕΝ

Αν σε γνώριζαν οι αναγνώστες σου, δεν θα πίστευαν ότι είσαι ο ίδιος που γράφει τα βιβλία.

ΤΖΕΪΚ:

Γιατί το λες;

ΚΑΡΕΝ

Τόσο εξωστρεφής, τόσο φωτεινός άνθρωπος να ρίχνει τέτοιο πηχτό σκοτάδι στις ιστορίες του.

ΤΖΕΪΚ

(πειραχτικά) Θέλεις να σου δείξω τον σκοτεινό εαυτό μου;

ΚΑΡΕΝ

Έχεις και τέτοιο;

ΤΖΕΪΚ

Όλοι έχουμε περισσότερους εαυτούς.

ΚΑΡΕΝ

Εγώ έχω μόνον ένα.

ΤΖΕΪΚ

(την αγκαλιάζει σφιχτά) Τώρα δεν έχεις κανένα. Τον έκλεψα εγώ. *(τη φιλάει)*

ΚΑΡΕΝ

Πάμε σπίτι σου;

ΤΖΕΪΚ

Όχι σήμερα.

ΚΑΡΕΝ

Γιατί;

ΤΖΕΪΚ

Είναι άνω κάτω. Θα τρομάξεις.

ΚΑΡΕΝ

Είμαι ατρόμητη.

Σιωπή. Η Κάρεν είναι σκεπτική.

ΚΑΡΕΝ

Έχεις παράλληλη σχέση;

ΤΖΕΪΚ

Παλάβωσες;

ΚΑΡΕΝ

Αν έχεις, πες το μου. Δεν θα κάνω χαμό. Μπορώ να το αντέξω.

ΤΖΕΪΚ

Μη φτιάχνεις ιστορίες.

ΚΑΡΕΝ

Μεταξύ συγγραφέων αυτό είναι ανέκδοτο.

ΤΖΕΪΚ

Μωρό μου, δεν υπάρχει άλλη. Μόνο εσύ. Μου έχεις πάρει το μυαλό.

ΚΑΡΕΝ

Ωραία. Στο δικό μου σπίτι ήρθες. Θέλω να δω το δικό σου.

ΤΖΕΪΚ

Θα γίνει κι αυτό.

ΚΑΡΕΝ

Πότε;

ΤΖΕΪΚ
Σύντομα.

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ

Στο γραφείο του Μαρκ. Ο Μαρκ κρατάει ένα χειρόγραφο. Το δίνει στον Τζέικ.

ΜΑΡΚ

Κακό δεν το λες.

ΤΖΕΪΚ

Να το δώσω στον Ντόναχιου;

ΜΑΡΚ

Θέλει ακόμα δουλειά. Δεν είναι για να εκδοθεί. Έχει φλυαρίες, κοινοτοπίες, αδεξιότητες.

ΤΖΕΪΚ

Φτιάξ' το.

ΜΑΡΚ

Πας καλά; Εγώ θα το φτιάξω;

ΤΖΕΪΚ

Ναι.

ΜΑΡΚ

Τότε θα είναι δικό μου. Όχι της... πώς την είπες;

ΤΖΕΪΚ

Κάρεν. Κάρεν Τρουθ.

ΜΑΡΚ

Κάρεν Τρουθ. Δεν την ξέρω.

ΤΖΕΪΚ

Δεν έχει εκδώσει τίποτα. Θα το διορθώσεις;

ΜΑΡΚ

Όχι, Τζέικ. Πώς θα βάλω χέρι στο γραπτό άλλου ανθρώπου;

ΤΖΕΪΚ

Σου το ζητάω εγώ. Σαν χάρη.

ΜΑΡΚ

Μου ζητάς κάτι που δεν εγκρίνω.

ΤΖΕΪΚ

Γιατί;

ΜΑΡΚ

Να κοροϊδέψω τους αναγνώστες; Τον εκδότη μου;

ΤΖΕΪΚ

(ειρωνικά) Πρώτη φορά θα είναι;

ΜΑΡΚ

Τι έχεις πάθει; Δεν σε αναγνωρίζω.

ΤΖΕΪΚ

Θέλω να βοηθήσεις αυτή την κοπέλα.

ΜΑΡΚ

Ευχαρίστως. Όχι όμως γράφοντάς της το βιβλίο. Γιατί αυτό *(πιάνει το χειρόγραφο και το χτυπάει ελαφρά στο τραπέζι)* πρέπει να ξαναγραφτεί.

Σιωπή

ΜΑΡΚ

Θα μου πεις επιτέλους τι έχεις;

ΤΖΕΪΚ

Τίποτα.

ΜΑΡΚ

Μη μου λες ψέματα. Σε βλέπω. Θες να πιούμε κάτι;

ΤΖΕΪΚ

Να λείπει. Μετά ποιος ακούει τη Μπεθ...

Σιωπή

ΜΑΡΚ

Θα μείνεις να φάμε;

ΤΖΕΪΚ

Όχι. Έχω να δω κάποιον.

ΜΑΡΚ

(παρακλητικά) Έστω για λίγο... Η Μπεθ φτιάχνει τη σπασιαλιτέ της. Γλυκόξινο χοιρινό. Δεν έχεις φάει καλύτερο.

ΤΖΕΪΚ

(ειρωνικά) Γιατί έχεις φάει άλλο εσύ; Εξάλλου δεν πεινάω.

ΜΑΡΚ

Επιτέλους! Τι σου συμβαίνει; Γιατί δεν μου λες;

ΤΖΕΪΚ

Δεν συμβαίνει τίποτα, Μαρκ! Τι να συμβαίνει; Πώς μπορεί να συμβαίνει σε μένα οτιδήποτε;

ΜΑΡΚ

Τι εννοείς;

ΤΖΕΪΚ

(με ένταση) Δεν καταλαβαίνεις; Ότι βγαίνω εκεί έξω και είμαι εσύ; Ότι όποιος μου μιλάει, μιλάει σε σένα; Κι όποιος μου δείχνει αγάπη, στην πραγματικότητα εσένα αγαπάει.

ΜΑΡΚ

Κάτι έγινε και είσαι τόσο αναστατωμένος. Κάτι συνέβη.

ΤΖΕΪΚ

(έτοιμος να ξεσπάσει σε λυγμούς) Τίποτα δεν μου συμβαίνει πια, Μαρκ Χάντερ. Όλα γύρω μου συμβαίνουν σε σένα. Ζω δανεική ζωή.

Ο Μαρκ τον πλησιάζει. Κάνει να τον αγγίξει με το χέρι, αλλά διστάζει.

ΜΑΡΚ

Φταίω εγώ; Έκανα κάτι που δεν έπρεπε;

ΤΖΕΪΚ

Μην το ψάχνεις. Ήταν όλο από την αρχή ένα λάθος.

ΜΑΡΚ

Μήπως έχει να κάνει με αυτήν... την... πώς την είπαμε τη δεσποινίδα Αλήθεια;

ΤΖΕΪΚ

Κάρεν Τρουθ.

ΜΑΡΚ

Σίγουρα με αυτήν έχει να κάνει.

Σιωπή

ΤΖΕΪΚ

Νιώθω τελειωμένος.

ΜΑΡΚ

Μίλα μου.

ΤΖΕΪΚ

Έχω χάσει το μυαλό μου. Ναι, με την Κάρεν. Που νομίζει ότι είμαι ο Μαρκ Χάντερ.

ΜΑΡΚ

Έπρεπε να το καταλάβω από την αρχή. Τζέικ, συγγνώμη...

ΤΖΕΪΚ

Πού να το καταλάβεις; Σάμπως σου έχει τύχει ποτέ;

ΜΑΡΚ

Δεν ξέρω.

ΤΖΕΪΚ

Καλύτερα. Που δεν ξέρεις πώς είναι...

ΜΑΡΚ

Πες μου.

ΤΖΕΪΚ

Κρέμομαι από τα λόγια, από τη ματιά, από τα χέρια της. Και χωρίς αυτήν νιώθω άδειος. Κούφιος.

ΜΑΡΚ

Δεν της αρέσεις;

ΤΖΕΪΚ

Της αρέσω. Πολύ. Όμως δεν ξέρει. Νομίζει ότι της αρέσω εγώ. Σκατά. Ούτε κι εγώ ξέρω ποιος απ' τους δυο μας της αρέσει.

ΜΑΡΚ

Δεν πιστεύω να της έχεις πει τίποτα...

ΤΖΕΪΚ

Όχι.

ΜΑΡΚ

Ευτυχώς.

ΤΖΕΪΚ

Όμως θα της πω. Πρέπει να της πω.

ΜΑΡΚ

Τρελάθηκες;

ΤΖΕΪΚ

Μέχρι τότε θα τραβήξει αυτή η μαλακία; Κοντεύει να μου στρίψει. Με αγκαλιάζει και με λέει Μαρκ. Κάνουμε έρωτα και νομίζω ότι αγκαλιάζει εσένα. Μου μιλάει συνεχώς για τους ήρωές σου. Για τη λοξή σου ματιά. *(φωνάζοντας)* Και γι' αυτή τη γαμημένη τη γραμματοσειρά!

ΜΑΡΚ

Τη Garamond;

ΤΖΕΪΚ

Ναι. Με ρώτησε ένα βράδυ. Είχαμε πηδηχτεί... ήταν... δεν ξέρω πώς να το περιγράψω... μαγικά... ήμαστε ξαπλωμένοι στα σκοτεινά... ιδρωμένοι, αγκαλιασμένοι... ξέρεις πώς είναι... τέλος πάντων, είναι ωραία όταν έχεις γαμήσει... Και τότε μου κάνει την ίδια καταραμένη ερώτηση: «Μαρκ, γιατί όλα σου τα βιβλία είναι τυπωμένα σε Garamond 12; Που δεν τη χρησιμοποιεί ο εκδοτικός οίκος σου; Έχει γίνει γρίφος. Όλοι αναρωτιούνται. Θα το πεις τουλάχιστον σ' εμένα;»

ΜΑΡΚ

Ω, Θεέ μου.

ΤΖΕΪΚ

Δεν ήξερα, ρε μαλάκια, τι να της πω... Αλλά πού να ξέρω; Σάμπως είμαι εγώ που κοιμάμαι μαζί της; Είμαι εγώ που φιλάει; Σκατά στα μούτρα μου είμαι!

ΜΑΡΚ

Έχεις δίκιο. Έπρεπε να σου είχα πει.

ΤΖΕΪΚ

Δεν ξέρω τι έπρεπε, Μαρκ. Ξέρω μόνο τι *δεν* έπρεπε.

ΜΑΡΚ

Ο θείος μου έγραφε με Garamond 12.

ΤΖΕΪΚ

Ποιος θείος σου;

ΜΑΡΚ

Ο αδελφός του πατέρα μου.

ΤΖΕΪΚ

Ε, και;

ΜΑΡΚ

Αυτός είναι που γράφει μέσα από μένα.

ΤΖΕΪΚ

Παλάβωσες; Τι μαλακίες είναι αυτές;

ΜΑΡΚ

Πέθανε όταν ήμουν δώδεκα χρονών. Ήταν ο ωραιότερος άνθρωπος που πέρασε ποτέ από τη γη.

ΤΖΕΪΚ

Δηλαδή;

ΜΑΡΚ

Μου έλεγε μεγάλες συναρπαστικές ιστορίες. Για πριγκίπισσες και δράκους, για λαούς που ξεσηκώνονται, για πάθη, εγκλήματα, θαύματα...

ΤΖΕΪΚ

Τον Θεοβάντες είχες θείο;

ΜΑΡΚ

Μοσχοβολούσε. Κάτι... ξεχωριστό. Δεν ξέρω τι ήταν. Δεν τον ρώτησα ποτέ. Και ούτε την ξαναβρήκα αυτή τη μυρωδιά.

ΤΖΕΪΚ

Καμιά κολόνια που δεν κυκλοφορεί πια...

ΜΑΡΚ

Έγραφε πρώτα σε χαρτί. Με πένα. Ύστερα στη γραφομηχανή. Είχε μακριά, όμορφα δάχτυλα.

ΤΖΕΪΚ

Ούτε ερωτευμένος να ήσουν!

ΜΑΡΚ

Ίσως και να ήμουν. Κατά κάποιον τρόπο.

ΤΖΕΪΚ

Και λοιπόν;

ΜΑΡΚ

Ήταν ανεπιθύμητος εδώ. Η Μπεθ τον σιχαινόταν.

ΤΖΕΪΚ

Μα γιατί;

ΜΑΡΚ

Ήταν εκκεντρικός. Ειρηνητικός και χαρισματικός. Και ομοφυλόφιλος. Αυτό το κατάλαβα αργότερα.

ΤΖΕΪΚ

Ε, και;

ΜΑΡΚ

(ειρωνικά) Κακή επιρροή.

ΤΖΕΪΚ

Μαλακίες.

ΜΑΡΚ

Η Μπεθ έκανε ό, τι μπορούσε για να μην τον βλέπω. Φρόντιζε να μην είμαι στο σπίτι, όταν ερχόταν. Με έστελνε όπου μπορείς να φανταστείς: σε ηλίθιες παιδικές εκδηλώσεις, βαρετά πάρτυ, ομάδες θεατρικού παιχνιδιού. Ό, τι μπορούσε να βρει για να με κρατήσει μακριά του.

ΤΖΕΪΚ

Κι εσύ;

ΜΑΡΚ

Έκανα τα αντίθετα. Το' σκαγα και πήγαινα σπίτι του.

ΤΖΕΪΚ

Εσύ... το' σκαγες;

ΜΑΡΚ

Κι όμως κάποτε ήμουν έτσι.

ΤΖΕΪΚ

Από τι πέθανε ο θείος σου;

ΜΑΡΚ

Από AIDS. Τότε ακόμα δεν υπήρχε θεραπεία.

ΤΖΕΪΚ

Πω πω...

ΜΑΡΚ: Έφυγε μόνος. Παρατημένος. Δεν ήθελαν ούτε να τον θάψουν. Συζητούσαν τα βράδια οι δυο τους. Πεθαμένος και τον έβριζαν. Και ο πατέρας μου.

ΤΖΕΪΚ

Φαντάζομαι, σου στοίχισε.

ΜΑΡΚ

Δεν μπορούσα να το δεχτώ. Ένιωθα κομμένος, χαραγμένος, στην ψυχή, στο σώμα. Ήμουν άρρωστος. Ζόμπι. Σταμάτησα να βγαίνω. Καθόμουν μέσα και διάβαζα. Μυθιστορήματα, ποίηση, ό, τι έβρισκα μπροστά μου. Ίσα να γεμίζει το μυαλό μου.

ΤΖΕΪΚ

Η Μπεθ;

ΜΑΡΚ

Ήμουν μικρός τότε. Αργότερα κατάλαβα. Της άρεσε να με έχει όλη μέρα στα πόδια της. Να με ελέγχει. Να είναι εκείνη το κέντρο της ζωής μου. Ο πατέρας μου έτσι κι αλλιώς ήταν ανύπαρκτος. Χωμένος στις δουλειές του. Μπορεί όμως αυτό να ήταν η άμυνά του.

ΤΖΕΪΚ

Και η Garamond;

ΜΑΡΚ

Η αγαπημένη γραμματοσειρά του θείου. «Μαρι, κοίτα τι κομψές που φαίνονται οι λέξεις με Garamond! Σα να τις γράφει το χέρι του Θεού.

ΤΖΕΪΚ

Εκείνα τα χρόνια είχαν Garamond οι γραφομηχανές;

ΜΑΡΚ

Η δικιά του ναι. Είχε φάει τον κόσμο να τη βρει. Ήταν κατάμαυρη και γυαλιστερή. Την είχε σαν μωρό. Τη σιούπιζε, τη χάιδευε, της μιλούσε. Ούτε αυτή σώθηκε...

ΤΖΕΪΚ

Τι κρίμα... Σήμερα θα ήταν συλλεκτική.

ΜΑΡΚ

Όντως έβγαζε υπέροχα γράμματα με Garamond.

ΤΖΕΪΚ

Έτσι σου' μείνε και σένα το κόλλημα.

ΜΑΡΚ

Ήταν υπόσχεση.

ΤΖΕΪΚ

Τι είδους υπόσχεση;

ΜΑΡΚ

Μου έλεγε ο θείος: «Κάποτε θα γράψεις θαυμάσια βιβλία. Δεν ξέρω αν θα είμαι εδώ να τα διαβάσω. Όμως σου το λέω και να το θυμάσαι».

ΤΖΕΪΚ

Μάντης ήταν.

ΜΑΡΚ

«Θα τα διαβάσεις, θείε. Σ' εσένα θα τα δείξω πρώτα. Και θα τα γράφω όλα με Garamond, όπως εσύ». Έτσι του έλεγα.

ΤΖΕΪΚ

Μάλιστα...

ΜΑΡΚ

Η Garamond είναι το χρέος μου. Garamond 12. Έφυγε λίγο μετά τα δωδέκατα γενέθλιά μου.

ΤΖΕΪΚ

Εκείνος τι έγραφε;

MARK

Κυρίως ποιήματα. Δεν τα καταλάβαινα. Μου άρεσε μόνο να τα βλέπω. Φύλαγε τις καθαρογραμμένες σελίδες και τα τυπωμένα φύλλα σε μεγάλα ντοσιέ, ταξινομημένα με χρονολογική σειρά. Με σχόλια στα περιθώρια. Σαν όνειρο τα θυμάμαι. Περίμενα να μεγαλώσω για να τα διαβάσω.

ΤΖΕΪΚ

Δεν τα έχεις;

MARK

Τίποτα δεν έμεινε.

ΤΖΕΪΚ

Πώς κι έτσι;

MARK

Δεν γλίτωσαν από τη Μπεθ.

ΤΖΕΪΚ: Ωχ...

Σιωπή

ΤΖΕΪΚ

Μαρι... *(τον αγκαλιάζει)*

MARK

Ναι; *(δείχνει να ταράζεται από την επαφή)*

ΤΖΕΪΚ

Βοήθησέ με... Νιώθω ότι χάνομαι. Κυριολεκτικά. Λες και δεν υπάρχω πια.
(χωρίζουν)

Μικρή σιωπή

ΤΖΕΪΚ

Μερικές φορές σχεδόν υποφέρω που είμαι ζωντανός.

MARK

(τον πιάνει από τον καρπό) Μη λες τέτοια!

ΤΖΕΪΚ

Τη σκέφτομαι συνέχεια. Πονάω ολόκληρος. Νιώθω ότι η καρδιά μου θα ξεκολλήσει από το στήθος και θα χυθεί στο πάτωμα.

ΜΑΡΚ

Πρέπει να είναι τρομερό.

ΤΖΕΪΚ

Μη σου τύχει.

Σιωπή. Ο Μαρκ είναι σκεπτικός.

ΜΑΡΚ

Είναι έμπιστη; Λες να μπορεί να κρατήσει το μυστικό μας;

ΤΖΕΪΚ

Εννοείς... να της πούμε την αλήθεια;

ΜΑΡΚ

Τι άλλο μένει;

ΤΖΕΪΚ

Κι αν θυμώσει;

ΜΑΡΚ

Το φταίξιμο είναι δικό μου. Εσύ τη δουλειά σου έκανες.

ΤΖΕΪΚ

Φοβάμαι...

ΜΑΡΚ

Φερ' την μια μέρα εδώ. Να γνωριστούμε. Να της πω για το βιβλίο της.

ΤΖΕΪΚ

(κάπως εύθυμα) Τότε είναι που θα τη χάσω.

ΜΑΡΚ

Μην ανησυχείς. Θα είμαι επιεικής!

ΤΖΕΪΚ

Το εννοείς, λοιπόν.

ΜΑΡΚ

Έτσι όπως έχουν μπερδευτεί οι ζωές μας, δεν βλέπω άλλο τρόπο.

ΤΖΕΪΚ

Είσαι φίλος, Μαρκ. Αδελφός. *(τον αγκαλιάζει σφιχτά).*

Μπαίνει η Μπεθ. Φοράει ποδιά κουζίνας, όμως είναι πολύ περιποιημένη.

ΜΠΕΘ

(εύθυμα) Τι αγκαλιές είναι αυτές; Πάλι φέσι έχετε γίνει;

ΜΑΡΚ

(γελώντας) Όχι. Θ' αρχίσουμε όμως σε λίγο!

ΜΠΕΘ

Το φαγητό είναι έτοιμο. Και είναι... μούρλια! Τζέικ, θα μείνεις να φάμε!

ΤΖΕΪΚ

Γιατί όχι; Ευχαριστώ πολύ!

Ο Μαρκ και ο Τζέικ σηκώνονται και ακολουθούν τη Μπεθ. Ο Μαρκ δίνει μια χαϊδευτική σφαλιάρα στον σβέρκο του Τζέικ.

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΟΗ

Η Μπεθ και ο Μαρκ συζητούν έντονα.

ΜΠΕΘ

Δεν καταλαβαίνω πώς το δέχτηκες. Θα τα τινάξεις όλα στον αέρα.

ΜΑΡΚ

Τίποτα δεν θα συμβεί. Η κοπέλα με έχει ανάγκη.

ΜΠΕΘ

Όσο περισσότεροι το ξέρουν, τόσο πιο πιθανό είναι να μαθευτεί.

ΜΑΡΚ

Το χρωστάω στον Τζέικ.

ΜΠΕΘ

Πληρώνεται καλά.

ΜΑΡΚ

Πάψε επιτέλους! Δεν ξεπληρώνονται όλα με χρήματα.

ΜΠΕΘ

Δεν μου αρέσει ο τόνος σου.

ΜΑΡΚ

Με φτάνεις στα όριά μου.

Σιωπή. Ακούγεται κουδούνι.

ΜΑΡΚ

Αυτοί θα είναι. Σε παρακαλώ--

ΜΠΕΘ

Μην ανησυχείς. Ξέρω να παίζω θέατρο.

Ο Μαρκ ανοίγει την πόρτα. Μπαίνουν ο Τζέικ και η Κάρεν Τρουθ. Είναι ντυμένη απλά, με πολλά χρώματα.

ΜΠΕΘ

Γεια σας!

ΜΑΡΚ

(στον Τζέικ) Μαρκ! Τι κάνεις;

ΤΖΕΪΚ

(αγκαλιάζοντάς τον) Γεια σου, αδελφούλη! Κάρεν, να σου συστήσω τον Τζέικ.

Η Κάρεν δίνει το χέρι στον Μαρκ και μετά, ξαφνικά, του σκάει ένα φιλί στο μάγουλο. Εκείνος δείχνει να ξαφνιάζεται ευχάριστα.

ΚΑΡΕΝ

Επιτέλους σε γνωρίζω! Ο Μαρκ μου έχει πει τόσα πολλά για σένα!

ΜΠΕΘ

(στον Τζέικ, ειρωνικά) Αλήθεια,... Μαρκ;

ΤΖΕΪΚ

(προσπαθώντας να δείχνει εύθυμος) Από δω η μητέρα μας. Που θα μπορούσε να είναι και αδελφή μας, δε νομίζεις;

ΚΑΡΕΝ

Χαίρω πολύ, κυρία Χάντερ *(της δίνει το χέρι)*

ΜΠΕΘ

(χωρίς να ανταποκριθεί στη χειραψία) Καλώς ήλθες, χρυσό μου. Κάρεν είπαμε;

ΚΑΡΕΝ

(μαζεύοντας το χέρι της) Μάλιστα. Κάρεν Τρουθ.

ΜΠΕΘ

Ωραίο ονοματεπώνυμο. Εύηχο. Και σημαδιακό. Κάρεν Τρουθ. Η τωρινή αλήθεια.

Ο Μαρκ δείχνει να ενοχλείται.

ΚΑΡΕΝ

(γελάει) Έχετε χιούμορ!

ΜΠΕΘ

Να με λες Μπεθ. Κατά έναν τρόπο τώρα ανήκεις κι εσύ στην οικογένεια.

ΚΑΡΕΝ

Δεν μου είναι εύκολο... Από την αρχή...

ΤΖΕΪΚ

(αμήχανα) Η Κάρεν γράφει. Είναι συγγραφέας.

ΚΑΡΕΝ

Ο Μαρκ υπερβάλλει. Προσπαθώ να γίνω.

ΜΠΕΘ

Θα σας αφήσω να τα πείτε. Έχω κομμωτήριο. Και μετά ίσως δούμε καμιά ταινία με τα κορίτσια. Γεια σας.

Τη χαιρετούν και η Μπεθ αποχωρεί. Ο Μαρκ, ο Τζέικ και η Κάρεν κάθονται. Για λίγο μένουν αμίλητοι. Οι δύο άνδρες δείχνουν αμήχανοι.

ΚΑΡΕΝ

Μοιάζετε. Ποιος είναι μεγαλύτερος;

(μαζί) ΜΑΡΚ: Ο... Μαρκ. / ΤΖΕΪΚ: Ο... Τζέικ.

ΚΑΡΕΝ

(ξεκαρδίζεται στα γέλια) Πλάκα έχετε! Είστε σαν δίδυμοι.

ΜΑΡΚ

Θέλεις να πεις κάτι;

ΚΑΡΕΝ

Δεν πίνω. Το αλκοόλ με ζαλίζει.

ΤΖΕΪΚ

Και μας. Αλλά μας αρέσει.

Σιωπή

ΚΑΡΕΝ

(στον Μαρκ) Τζέικ, γράφεις κι εσύ;

ΜΑΡΚ

Προσπαθώ...

ΤΖΕΙΚ

Κάρεν, πρέπει να σου πούμε κάτι...

ΚΑΡΕΝ

Τι;

ΜΑΡΚ

(στον Τζέικ) Άφησέ μας για λίγο μόνους με την Κάρεν...

ΚΑΡΕΝ

Δεν καταλαβαίνω.

ΤΖΕΪΚ

Σιγουρα;

ΜΑΡΚ

Ναι.

ΚΑΡΕΝ

(στον Τζέικ) Μαρκ, τι συμβαίνει;

ΤΖΕΪΚ

Θα είμαι εδώ τριγύρω, Κάρεν. Δεν είναι τίποτα. Μην ανησυχείς.

Ο Τζέικ αποχωρεί πολύ αναστατωμένος. Σιωπή. Ο Μαρκ και η Κάρεν κάθονται απέναντι στο γραφείο.

ΜΑΡΚ

Το «Παράξενο μήνυμα» έχει πολλές αρετές.

ΚΑΡΕΝ

Αλήθεια λες; Το διάβασες κι εσύ; Ο Μαρκ μου είπε--

ΜΑΡΚ

Η ιδέα είναι πρωτότυπη. Ένα κολάζ λέξεων που σχηματίζουν μια απειλή...

ΚΑΡΕΝ

Κι εμένα μου άρεσε!

ΜΑΡΚ

(ελαφρώς ειρωνικά) Προφανώς. Για να το γράψεις...

ΚΑΡΕΝ

Και;

ΜΑΡΚ

Όμως είναι αδούλευτο.

ΚΑΡΕΝ

(σκοτειιάζει) Τι εννοείς;

ΜΑΡΚ

Η αρχική ιδέα μένει ανεκμετάλλευτη. Ο ήρωάς σου, ο Μπιλ, φτάνει πολύ εύκολα στον αποστολέα του μηνύματος. Δεν βασανίζεται, δεν αποτυγχάνει, δεν αγωνιά.

ΚΑΡΕΝ

Λες, ε;

ΜΑΡΚ

Ο αναγνώστης δεν έχει κάτι να περιμένει. Όλα είναι λυμένα. Τι να τον κρατήσει να διαβάσει τη συνέχεια;

ΚΑΡΕΝ

Δηλαδή, δεν είναι καλό...

ΜΑΡΚ

Δεν είπα αυτό. Είπα ότι η πλοκή θέλει δουλειά. Να δίνεις λίγα στοιχεία κάθε φορά. Να μην είναι προφανής η συνέχεια. Να υπάρχουν ανατροπές.

ΚΑΡΕΝ

Ναι.

ΜΑΡΚ

Όπως στη ζωή.

ΚΑΡΕΝ

Έχεις δίκιο.

ΜΑΡΚ

Γι' αυτό ταυτίζεται ο αναγνώστης με κάποια κείμενα. Γιατί μιμούνται τη ζωή.

ΚΑΡΕΝ

Δηλαδή, τι θα μπορούσα ν' αλλάξω;

ΜΑΡΚ

Ας πούμε, ο Μπιλ βρίσκει το μήνυμα μισοσκισμένο. Λείπει ένα κομμάτι. Δεν μπορεί να αποκρυπτογραφήσει εξαρχής τη φράση. Ψάχνει στο διαδίκτυο και

βρίσκει έναν γραφολόγο. Τον επισκέπτεται. Αυτός του λέει ότι μπορεί να αναλύσει μόνο χειρόγραφα. Όμως κάνει κάποιες υποθέσεις για τον αποστολέα από το είδος του χαρτιού, τον τρόπο που είναι κολλημένα τα γράμματα... Και δίνει στον Μπιλ κάποιες συμβουλές για το πώς να προχωρήσει. Και τότε ο Μπιλ βρίσκει δεύτερο μήνυμα, πιο απειλητικό, γραμμένο πάλι με τον ίδιο τρόπο.

ΚΑΡΕΝ

Καταπληκτικό.

ΜΑΡΚ

Και βέβαια, καθώς ο Μπιλ ψάχνει, βάζεις και μερικούς εσωτερικούς μονολόγους, να δείξεις και τις ψυχικές του μεταπτώσεις.

ΚΑΡΕΝ

Με βοήθησες πολύ.

ΜΑΡΚ

Επίσης, μην βροντοφωνάζεις τις αλήθειες στο κείμενό σου. Καλύτερα να τις υπαινίσσεσαι, να αφήνεις τον αναγνώστη σε κάποια απορία.

ΚΑΡΕΝ

Μάλλον έχετε λογοτεχνική φλέβα στην οικογένεια. Ούτε ο Μαρκ δεν μου είπε τόσα.

ΜΑΡΚ

Το βιβλίο σου θα γίνει καλό. Όμως πρέπει να το σκίσεις και να το ξαναγράψεις από την αρχή.

ΚΑΡΕΝ

Τόσο χάλια είναι, τελικά...

ΜΑΡΚ

Το γράψιμο, Κάρεν, είναι κάτεργο. Είναι αρρώστια ανίατη. Δεν σταματάς ποτέ να παιδεύεσαι. Και πάντα να πετάς περισσότερα απ' όσα κρατάς.

ΚΑΡΕΝ

Άρα κι εσύ γράφεις...

ΜΑΡΚ

Θα σου πω, αλλά θέλω... Θέλω να με ακούσεις με προσοχή.

ΚΑΡΕΝ

Σε ακούω.

ΜΑΡΚ

Θα σου πω κάτι που ίσως σε σοκάρει. Ίσως σε τρομάξει.

ΚΑΡΕΝ

Τι; Με κάνεις και ανησυχώ...

ΜΑΡΚ

Ο Μαρκ Χάντερ είμαι εγώ.

Η Κάρεν μένει σύζυγη. Δείχνει να προσπαθεί να καταλάβει. Δεν μπορεί να αρθρώσει λέξη.

ΚΑΡΕΝ

Τι εννοείς; Δεν... Πώς... Εσύ ο Μαρκ;

ΜΑΡΚ

Ναι.

ΚΑΡΕΝ

Δεν....

Η Κάρεν, άρρωτη, κοιτάζει με απορία τον Μαρκ.

ΜΑΡΚ

Είναι φυσικό να με κοιτάς έτσι.

ΚΑΡΕΝ

Δεν ξέρω τι να πω... Και ο... Μαρκ;

ΜΑΡΚ

Ο Τζέικ. Εκείνος είναι ο Τζέικ. Εγώ είμαι ο Μαρκ.

ΚΑΡΕΝ

Δεν καταλαβαίνω τίποτα.

ΜΑΡΚ

Ο Τζέικ δουλεύει για μένα.

ΚΑΡΕΝ

Ο Τζέικ... Ο Μαρκ... Τι μου λες, ρε γαμώτο; Είσαι τρελός;

ΜΑΡΚ

Όλα ήταν δική μου ιδέα--

ΚΑΡΕΝ

Μια στιγμή... Μια στιγμή, να καταλάβω... Τον φώναζα Μαρκ και απαντούσε. Του έλεγα «Μαρκ, σ' αγαπώ» και με φιλούσε.

ΜΑΡΚ

Είναι ερωτευμένος μαζί σου.

ΚΑΡΕΝ

Ένα ψέμα. Ένα τεράστιο ψέμα. Ή μάλλον πολλά.

ΜΑΡΚ

Δεν είναι έτσι.

ΚΑΡΕΝ

(σηκώνεται) Θέλω να φύγω!

Ο Μαρκ σηκώνεται κι αυτός και προσπαθεί να τη συγκρατήσει με αδέξιο τρόπο.

ΜΑΡΚ

Άφησέ με να σου εξηγήσω. Είσαι κι εσύ συγγραφέας. Θα με καταλάβεις.

ΚΑΡΕΝ

Έτσι είναι λοιπόν. Με κοροϊδέψε. Μ' έκανε να πιστέψω ότι είναι ο μεγάλος Μαρκ Χάντερ.

ΜΑΡΚ

Το τελευταίο που θα ήθελε ο Τζέικ είναι να σε κοροϊδέψει.

ΚΑΡΕΝ

Και τότε γιατί--

ΜΑΡΚ

Το μόνο που ξέρω να κάνω είναι να γράφω. Ζω μέσα από τους χαρακτήρες των βιβλίων μου.

ΚΑΡΕΝ

Και αποφάσεις να κάνεις κι εμένα ηρωίδα σου...

ΜΑΡΚ

Δεν έχω άλλη ζωή. Αλήθεια.

ΚΑΡΕΝ

Με δουλεύεις; Τι με νοιάζει η ζωή σου;

ΜΑΡΚ

Δεν βγαίνω καθόλου έξω.

ΚΑΡΕΝ

Καημένε μου! Πόσο σε λυπάμαι! Και πόσο πρέπει να διασκεδάσατε οι δυο σας με τη χαζή την Κάρεν...

ΜΑΡΚ

Ο Τζέικ είναι τρελός για σένα.

ΚΑΡΕΝ

Τρελός είναι. Όχι για μένα. Τρελός στο μυαλό. Όπως κι εσύ. Κι εγώ φεύγω!

Ο Μαρκ μπαίνει μπροστά της.

ΜΑΡΚ

(με χειμαρρώδη τρόπο και αυξανόμενη ένταση) Τον Τζέικ τον έχω προσλάβει. Διεκπεραιώνει τις υποθέσεις μου εκεί έξω. Σου είπα ότι εγώ δεν βγαίνω. Έχω να βγω πολλά χρόνια. Δεκαετίες. Έπρεπε να βρω κάποιον. Αυτή η γαμημένη επιτυχία τάραξε τη ζωή μου. Έτσι πήρα τον Τζέικ. Κυκλοφορεί ως Μαρκ Χάντερ, αφού ο πραγματικός Μαρκ Χάντερ είναι ανίκανος. Ανίκανος να συναντήσει ανθρώπους εκεί έξω, να περπατήσει στους δρόμους. Μισός άνθρωπος. *(Παύση)* Τώρα τα ξέρεις όλα.

Σιωπή. Η Κάρεν είναι σκεφτική.

ΜΑΡΚ

Ο Τζέικ δεν σε κορόιδεψε. Σε θαυμάζει, σε λατρεύει. Ζει για σένα. Μη λες, λοιπόν, ότι σε κορόιδεψε εκείνος. Αν κάποιος κορόιδεψε κάποιον, αυτός είμαι εγώ. Κι εσένα και όλον τον κόσμο. Για χάρη των βιβλίων μου.

ΚΑΡΕΝ

Και η Μπεθ;

ΜΑΡΚ

Είναι δική μου μητέρα. Ο Τζέικ μένει αλλού.

ΚΑΡΕΝ

Γι' αυτό δεν ήθελε να πάμε στο σπίτι του.

ΜΑΡΚ

Κατάλαβέ τον. Ζει μια κόλαση.

ΚΑΡΕΝ

Δεν ξέρω τι να πω... Έχει φύγει η γη κάτω απ' τα πόδια μου.

ΜΑΡΚ

Ο Τζέικ δεν είναι αδελφός μου. Όμως είναι ο αδελφός που δεν έχω.

Σιωπή

ΚΑΡΕΝ

Νιώθω τόσο μπερδεμένη.

ΜΑΡΚ

Εγώ φταίω για όλα. Εκείνος έψαχνε δουλειά. Ήρθε σε μένα νομίζοντας ότι θα δούλευε ως γραμματέας. Όταν του είπα τι ακριβώς ζητούσα, είχε αντιρρήσεις. Δεν ήθελε να μπλέξει. Δίσταζε.

ΚΑΡΕΝ

Μα είναι εντελώς τρελό.

ΜΑΡΚ

Ευτυχώς, στο τέλος συμφώνησε. Και ήμουν τυχερός. Είναι υπέροχος. Είναι τα μάτια μου, η φωνή μου στον κόσμο.

Μικρή σιωπή

ΚΑΡΕΝ

Γιατί δεν βγαίνεις; Είσαι άρρωστος;

Ακούγεται το κουδούνι της πόρτας.

ΜΑΡΚ

(καθώς πηγαίνει ν' ανοίξει) Φυσικά, τι άλλο;

Ο Μαρκ ανοίγει την πόρτα. Μπαίνει ο Τζέικ με την αγωνία ζωγραφισμένη στο πρόσωπό του.

ΤΖΕΪΚ

Κάρεν...

ΚΑΡΕΝ

Σε παρακαλώ, πάρε με από δω.

ΤΖΕΪΚ

(στον Μαρκ) Της είπες;

ΚΑΡΕΝ

Πάμε να φύγουμε από δω. Τώρα!

ΜΑΡΚ

Κάρεν, θα σε περιμένω μ' ένα καινούριο κείμενο. Μην το καθυστερήσεις.
Τώρα που είναι ζεστό.

Ο Τζέικ ρίχνει μια απελπισμένη ματιά στον Μαρκ. Η Κάρεν βγαίνει και ο Τζέικ την ακολουθεί. Ο Μαρκ κλείνει την πόρτα και στέκεται σκεφτικός.

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΕΝΑΤΗ

Ο Μαρκ, ο Τζέικ και η Κάρεν στο γραφείο του Μαρκ, χαλαροί και εύθυμοι.

ΜΑΡΚ

Τι καλά που ήρθατε!

ΤΖΕΪΚ

Θα καθόμασταν κι άλλο, όμως η κυρία από δω--

ΚΑΡΕΝ

Του είπα να σου φέρναμε να δοκιμάσεις--

ΤΖΕΪΚ

Το sushi θέλει την ατμόσφαιρά του. Δεν τρώγεται στο γραφείο του Μαρκ, με τη χαρτούρα από δίπλα.

ΚΑΡΕΝ

Μπορούσαμε να το φάμε στην τραπέζα.

ΤΖΕΪΚ

Ούτε εκεί. Είναι αλλιώς να σου το σερβίρει στο ημίφως μια λεπτεπίλεπτη
Ασιάτισσα, με τα chopsticks, τα πορσελάνινα πιατάκια με τη σάλτσα σόγιας...

ΜΑΡΚ

Ξέρω ένα καλό εστιατόριο για sushi.

ΚΑΡΕΝ

Πού;

ΜΑΡΚ

Πίσω από την αγορά Γκρίνουιτς.

ΤΖΕΪΚ

Κι από πού το ξέρεις;

ΜΑΡΚ

Τρώει εκεί η Γιόκο Ογκάουα, όταν έρχεται στο Λονδίνο.

ΚΑΡΕΝ

Λατρεύω την Ογκάουα!

ΤΖΕΪΚ

Άσε να μαντέψω. Σε είχε καλέσει και αρνήθηκες!

ΜΑΡΚ

Όχι, βρε τρελέ! Η Μπεθ μου το είπε.

ΚΑΡΕΝ

Τι ωραία γυναίκα η μητέρα σου, Μαρι!

ΤΖΕΪΚ

Γοητευτικότεατη.

ΚΑΡΕΝ

Αχ! Στην ηλικία της έτσι θα ήθελα να είμαι...

ΤΖΕΪΚ

Μην το πεις μπροστά της!

ΚΑΡΕΝ

Αλήθεια, όμως. Είναι υπέροχη.

Σιωπή

ΚΑΡΕΝ

(στον Τζέικ, συνωμοτικά) Να του το πω τώρα;

ΤΖΕΪΚ

Θα φας πόρτα. Σε προειδοποίησα.

ΜΑΡΚ

Τι τρέχει;

ΤΖΕΪΚ

Η Κάρεν. Ώρες ώρες της έρχονται ιδέες...

ΜΑΡΚ

Για βιβλίο;

ΚΑΡΕΝ

Όχι. Για βόλτα.

ΜΑΡΚ

Τι βόλτα;

ΚΑΡΕΝ

Λέγαμε με τον Τζέικ... καμιά μέρα... που θα έχει καλό καιρό... Να σε βγάλουμε λίγο έξω! Ορίστε, το είπα.

ΜΑΡΚ

Μα αφού ξέρετε ότι εγώ--

ΚΑΡΕΝ

Επειδή το ξέρουμε ότι εσύ--

ΤΖΕΪΚ

Θα είναι κάτι σύντομο. Με το αυτοκίνητο. Κάπου κοντά. Θα είμαστε μαζί σου. Αν νιώσεις δυσάρεστα, γυρίσαμε αμέσως πίσω.

Μικρή σιωπή. Ο Μαρκ δείχνει σκεπτικός.

ΜΑΡΚ

Δε νομίζω.

ΚΑΡΕΝ

Μα γιατί; Τι θα πάθεις;

ΜΑΡΚ

Καλύτερα μη δείτε αυτό που μπορεί να πάθω.

ΤΖΕΪΚ

Πώς είσαι σίγουρος ότι θα πάθεις κάτι; Αυτό είναι φοβία. Έχεις χρόνια, δεκαετίες να δοκιμάσεις. Μπορεί να σου έχει περάσει.

ΜΑΡΚ

Δεν θέλω να δοκιμάσω. Ούτε να το θυμάμαι θέλω. Εκείνη την τελευταία φορά... βούιζε το κεφάλι μου, η καρδιά μου κόντευε να σπάσει, ο ιδρώτας ποτάμι... Στο τέλος έκανα εμετό. Να μου λείπει.

ΚΑΡΕΝ

Θα σου φέρω από τα χάπια της μάνας μου. Ένα τοσοδά χαπάκι, το κόβει στα δύο και παίρνει το μισό. Πάθαινε κι εκείνη κρίσεις άγχους στην εμμηνόπαυση. Θα το πάρεις μισή ώρα πριν και θα είσαι μια χαρά.

ΜΑΡΚ

Δεν παίρνω φάρμακα χωρίς οδηγία γιατρού.

ΚΑΡΕΝ

Είναι πολύ ελαφρό. Το είχα πάρει κι εγώ μια φορά. Σε μια συνέντευξη για δουλειά.

ΜΑΡΚ

Πώς το λένε;

ΚΑΡΕΝ

Inderal.

ΜΑΡΚ

Ακουστά το έχω. Θα το ψάξω.

ΤΖΕΪΚ

Η Κάρεν έχει δίκιο. Πρέπει να το πολεμήσεις. Πώς μπορείς να ζεις έτσι; Δεν με συμφέρει που σου το λέω. Τη δουλειά μου θα χάσω. Όμως...

ΜΑΡΚ

Συνήθισα. Δεν με πειράζει πια.

ΤΖΕΪΚ

Νομίζεις ότι δεν σε πειράζει.

ΚΑΡΕΝ

Σε θέλουμε μαζί μας εκεί έξω. Στους περιπάτους, στο σινεμά, στο θέατρο, στις εκδρομές...

ΜΑΡΚ

Τι είμαι; Το σκυλάκι σας; *(γελάει)*

ΤΖΕΪΚ

Όχι, ρε βλάκα.

Η Κάρεν πλησιάζει τον Μαρκ και τον αγκαλιάζει.

ΚΑΡΕΝ

Είμαστε ένα εμείς οι τρεις. Εγώ έτσι νιώθω.

ΤΖΕΪΚ

Κι εγώ. Έτσι όπως μπλέξανε οι ζωές μας, δεν ξέρω αν μπορούμε πια να τις ξεμπλέξουμε! *(γελάει)*

ΜΑΡΚ

Αυτό που μου ζητάτε είναι πολύ δύσκολο.

ΤΖΕΪΚ

Όχι όμως ακατόρθωτο. *(πειραχτικά)* Θυμάμαι, κάποιος μου το' λεγε αυτό...

Μικρή σιωπή. Ο Μαρκ δείχνει προβληματισμένος.

ΜΑΡΚ

Και αν... τι να έβαζα; Έχω τόσα αφόρετα ρούχα... Όμως είναι παλιά.

ΚΑΡΕΝ

Δεν σε πιστεύω. Αυτό είναι το πρόβλημα;

ΤΖΕΪΚ

Κι όλα αυτά που σου κουβαλάει η Μπεθ; *(μικρή παύση)* Εξάλλου, μπορεί να μη θέλεις καν να βγεις από το αυτοκίνητο.

ΚΑΡΕΝ

Μην του λες τέτοια. Δεν χρειάζεται να στενοχωριέσαι, Μαρκ! Εγώ θα σε ντύσω. Μανειέν θα σε κάνω.

ΤΖΕΪΚ

Σου φέρνω και δικά μου. Κανένα πουκάμισο, κανένα σακάκι... Δεν είμαι τέρμα μοντέρνος και σιλάτος;

ΜΑΡΚ

(τρυφερά) Είσαι.

ΚΑΡΕΝ

Για τους άντρες το ντύσιμο δεν είναι πρόβλημα. Σακάκι, πουκάμισο κι ένα τζιν και πας παντού.

ΜΑΡΚ

Θα δούμε. Θα το σιεφτώ.

Μπαίνει η Μπεθ.

ΜΠΕΘ

(εύθυμα) Τι σκέψεις κάνετε; Να βοηθήσω;

ΤΖΕΪΚ

Γεια σου, Μπεθ!

ΚΑΡΕΝ

Γεια σας!

ΤΖΕΪΚ

Προσπαθούμε να πείσουμε τον Μαρκ να μας ακολουθήσει σε μια μικρή βόλτα.

Η Μπεθ σκοτενιάζει.

ΜΠΕΘ

Πότε; Τώρα;

ΚΑΡΕΝ

Όχι τώρα! Κάποια φορά...

ΜΠΕΘ

Και τι βόλτα θα είναι αυτή; Πού;

ΤΖΕΪΚ

Με το αυτοκίνητο. Εδώ γύρω.

ΜΠΕΘ

(στον Μαρκ με αγωνία) Κι εσύ; Τι λες;

ΜΑΡΚ

Δεν ξέρω.

[Αμήχανη σιωπή]

ΜΠΕΘ

Δεν ξέρω τι να πω... Αν ο Μαρκ νομίζει ότι αυτό θα του κάνει καλό... Έχει τόσα χρόνια να βγει από το σπίτι.

ΤΖΕΪΚ

Γι' αυτό είπαμε να δοκιμάσει μαζί μας.

ΜΠΕΘ

Δεν θα είναι εύκολο. (στον Μαρκ) Εσύ τι λες;

ΜΑΡΚ

Θα δούμε.

ΚΑΡΕΝ

Δεν θα τον κουράσουμε. Θα πάμε κάπου κοντά.

ΤΖΕΪΚ

Θα είμαστε μαζί του. Θα τον προσέχουμε κι αν νιώσει έστω και λίγο άσχημα, θα επιστρέψουμε αμέσως.

ΜΠΕΘ

Η καριέρα του Μαρκ βρίσκεται σε κρίσιμο σημείο. Ίσως δεν είναι φρόνιμο να το διακινδυνεύσουμε. Μήπως να το αφήναμε για αργότερα;

ΚΑΡΕΝ

Μα θα είναι μόνο μια μικρή βόλτα...

ΤΖΕΪΚ

Μπεθ, θα είμαι συνεχώς δίπλα του. Σου το υπόσχομαι. Θα τον κρατάω από το χέρι.

ΜΠΕΘ

Δεν είναι ότι δεν σε εμπιστεύομαι...

ΜΑΡΚ

Τζέικ, θα το συζητήσω με τη μητέρα μου και θα σας πω.

Ο Τζέικ και η Κάρεν σηκώνονται να φύγουν.

ΤΖΕΪΚ

Τότε να σας αφήσουμε.

Η Κάρεν φιλάει τον Μαρκ σταυρωτά και τον κρατάει για λίγο αγκαλιά.

ΚΑΡΕΝ

Μου υπόσχεσαι ότι θα το σκεφτείς;

ΜΑΡΚ

Ναι.

ΤΖΕΪΚ

Ήδη το σκέφτεται. Τον ξέρω εγώ. Γεια σου, Μπεθ. Μαρι, περιμένω.

ΚΑΡΕΝ

Γεια σας.

ΜΠΕΘ

(ανόρεχτα) Στο καλό.

Ο Τζέικ και η Κάρεν αποχωρούν.

ΜΠΕΘ

Έχεις χάσει τελείως το μυαλό σου; Τι είναι αυτά πάλι;

ΜΑΡΚ

Μια ιδέα είπανε τα παιδιά...

ΜΠΕΘ

Κι εσύ το σκέφτεσαι.

[Σιωπή. Ο Μαρκ κοιτάζει το κινητό του.]

ΜΠΕΘ

Θέλεις να έχεις πάλι τα ίδια; Νοστάλγησες τους ψυχιάτρους;

[Ο Μαρκ συνεχίζει να κοιτάζει το κινητό του.]

ΜΠΕΘ

Σε κάνουν ό, τι θέλουν. Έχεις τυφλωθεί τελείως! Δεν βλέπεις πια το συμφέρον σου. Σε παρακαλώ, άφησε το κινητό και κοίταξέ με!

ΜΑΡΚ

(αφήνοντας το κινητό) Αλήθεια, ποιο είναι το συμφέρον μου; Να μένω για πάντα κλεισμένος εδώ μέσα;

ΜΠΕΘ

Να είσαι αφοσιωμένος στο γράψιμο. Τώρα αρχίζει η καριέρα σου να απογειώνεται. Θέλεις να τα τινάξεις όλα στον αέρα;

ΜΑΡΚ

Πάντα βλέπεις μια καταστροφή στον ορίζοντα. Και μ' έχεις κάνει να την βλέπω κι εγώ.

ΜΠΕΘ

Βρε αγόρι μου, λες να θέλω το κακό σου; Όμως πάλι εγώ θα σε μαζεύω κομμάτια.

ΜΑΡΚ

Δεν είμαι πια παιδί. Πρέπει να το προσπαθήσω. Αν δεν το κάνω τώρα, δεν θα το κάνω ποτέ.

ΜΠΕΘ

Αυτά δεν είναι δικά σου λόγια. Είναι του Τζέικ και αυτής της τυχοδιώκτισσας της Κάρεν. Λέγε, λέγε, σε κάνανε να τα πιστέψεις.

ΜΑΡΚ

Σταμάτα να κατηγορείς τους μόνους φίλους που είχα ποτέ.

ΜΠΕΘ

Φίλους... Σιγά! Ας γελάσω. Αν είναι έτσι η φιλία...

ΜΑΡΚ

Πώς είναι δηλαδή;

ΜΠΕΘ

Είσαι αγαθός. Δεν καταλαβαίνεις ότι σε εκμεταλλεύονται. Ότι δεν τους νοιάζει τι θα πάθεις. Δεκάρα δεν δίνουν. Ίσως να το επιδιώκουν κιόλας.

ΜΑΡΚ

(οργισμένος) Σταμάτα! Μη λες άλλα! Φτάνει!

ΜΠΕΘ

(πιο μαλακά) Εντάξει. Όμως βάλε το μυαλό σου να σκεφτεί. Δες το συμφέρον σου.

Σιωπή. Ο Μαρκ είναι σκεφτικός. Ονειροπολεί. Η Μπεθ τον πλησιάζει και τον χαιδεύει.

ΜΠΕΘ

Δεν ήμουν πάντα κοντά σου; Μαζί δεν τα περνάγαμε όλα; Και τώρα πάλι εγώ είμαι για σένα. Θα κάνω τα πάντα για να είσαι καλά.

[Η Μπεθ αγκαλιάζει τον Μαρκ. Εκείνος μένει ακίνητος και σκεφτικός].

ΜΠΕΘ

Το ξανασκέφτεσαι, ε; Καταλαβαίνεις ότι έχω δίκιο.

ΜΑΡΚ

Θέλω να δοκιμάσω sushi.

ΜΠΕΘ

Μπα; Να σου φέρω όποτε θέλεις. Ή μπορούμε και να παραγγείλουμε. Κι απόψε ακόμα.

ΜΑΡΚ

(ονειροπολώντας) Θέλω να το φάω όπως η Ογκάουα. Με χαμηλό φως. Να μου το σερβίρει μια λεπτοκαμωμένη Ασιάτισσα.

ΜΠΕΘ

Παιδί μου, σε μαστουρώσανε αυτοί;

Ο Μαρκ είναι σκεφτικός.

ΜΠΕΘ

Μαρκ... Μ' ακούς;

ΜΑΡΚ

Τι είπες;

ΜΠΕΘ

Μπορείς να μαζέψεις το μυαλό σου;

ΜΑΡΚ

Δύσκολο. Σχεδόν ακατόρθωτο.

ΜΠΕΘ

Εσύ το πας φιρί φιρί να το φας το κεφάλι σου. Όμως, ας είναι. Κάνε ό, τι θέλεις. Μόνο μη μου ζητήσεις τα ρέστα μετά.

ΜΑΡΚ

Μην ανησυχείς. Θα είναι μαζί μου ο Τζέικ. Θα μου κρατάει το χέρι.

ΜΠΕΘ

(απαξιωτικά) Πφφφ...

Η Μπεθ αποχωρεί από τη σκηνή. Ο Μαρκ μένει σκεπτικός. Στο πρόσωπό του διαγράφεται ένα αμυδρό χαμόγελο.

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ

Η Μπεθ τακτοποιεί το γραφείο του Μαρκ. Από καιρό σε καιρό κοιτάζει την ώρα. Ανοίγει η πόρτα. Μπαίνουν ο Μαρκ, ο Τζέικ και η Κάρεν με γέλια και φωνές. Κρατούν σακούλες από καταστήματα.

ΜΠΕΘ

Τι ώρα φύγατε; Ούτε που σας κατάλαβα.

ΜΑΡΚ

Νωρίς.

ΤΖΕΪΚ

Είπαμε ν' αποφύγουμε την πολυκοσμία--

ΚΑΡΕΝ

... που τελικά μάλλον πειράζει μόνο εμάς. Ο Μαρκ δεν καταλαβαίνει τίποτα.

ΜΠΕΘ

(δείχνει τα ψώνια) Τι είναι όλα αυτά;

ΜΑΡΚ

Αυτό είναι για σένα.

Ο Μαρκ δίνει στη Μπεθ μια μεγάλη σακούλα. Η Μπεθ την ανοίγει και βγάζει από μέσα μια δερμάτινη τσάντα.

ΜΠΕΘ

(περιεργάζεται την τσάντα) Είναι πολύ ωραία!

ΜΑΡΚ

Αλήθεια; Σου αρέσει;

ΜΠΕΘ

Μην ξοδεύεσαι όμως...

ΜΑΡΚ

Σιγά! Σου έχω ξαναπάρει ποτέ δώρο;

ΚΑΡΕΝ

Τη διάλεξε μόνος του.

ΜΠΕΘ

(δίνει ένα φιλί στον Μαρκ) Ευχαριστώ πολύ, αγόρι μου. Κι όλα τα άλλα τι είναι;

ΜΑΡΚ

Δώρα για τα παιδιά. Για το βραβείο μου.

Η Μπεθ μένει για λίγο αμίλητη και σκεφτική.

ΜΠΕΘ

Το φαγητό θα είναι έτοιμο σε κανένα μισάωρο. Θα σας φωνάξω. Μαρκ, να σε δω λίγο;

Ο Μαρκ και η Μπεθ αποχωρούν.

ΚΑΡΕΝ

Ενοχλήθηκε ή μου φάνηκε;

ΤΖΕΪΚ

Εσείς οι γυναίκες είστε...

ΚΑΡΕΝ

Δεν χαίρεται που το παιδί της ξανάρχισε να ζει;

ΤΖΕΪΚ

Μερικές στιγμές μου' ρχεται να τη χαστουκίσω.

ΚΑΡΕΝ

Συγκρατήσου. Για χάρη του Μαρκ.

ΤΖΕΪΚ

Αν μπορούσα να τον τραβήξω εντελώς από δω μέσα. *(Γαύση)* Και πάλι καλά...

ΚΑΡΕΝ

Τι;

ΤΖΕΪΚ

Που δεν τον αποτρέλανε όλα αυτά τα χρόνια.

ΚΑΡΕΝ

Ο Μαρκ είναι τόσο... ευαίσθητος, τόσο γνήσιος. Όπως τα βιβλία του.

ΤΖΕΪΚ

Ξέρεις κάτι; Δεν περίμενα ότι θα σκεφτόταν σοβαρά την ιδέα σου.

ΚΑΡΕΝ

Δεν ήταν δική μου ιδέα. Εκείνος το πρότεινε όταν του έδειξα τις μεταφράσεις μου.

ΤΖΕΪΚ

(με προσποιητό παράπονο) Μόνο σ' εκείνον τα δείχνεις αυτά...

ΚΑΡΕΝ

Και σε σένα προσπάθησα να τα δείξω. Πολλές φορές... Όμως... *(πονηρά)* εσύ έχεις άλλα ενδιαφέροντα...

Μπαίνει ο Μαρκ μασουλώντας.

ΜΑΡΚ

Μμμ... Η Μπεθ έχει ετοιμάσει υπερπαραγωγή. Ελπίζω να πεινάτε.

ΤΖΕΪΚ

Πάντα.

ΚΑΡΕΝ

Της έκανες κουβέντα;

ΜΑΡΚ

Όχι ακόμα.

ΤΖΕΪΚ

Πρέπει.

ΜΑΡΚ

Θα της το πω.

ΚΑΡΕΝ

Δεν είναι πολύ ωραίος χώρος;

ΤΖΕΪΚ

Και με λογικό ενοίκιο.

ΜΑΡΚ

Το μόνο που σιέφτομαι είναι η αντίδραση του Ντόναχιου.

ΤΖΕΪΚ

Γιατί; Μήπως του λόγου σου θα τη λουστεις; Ας είναι καλά ο έτερος εσύ.

ΚΑΡΕΝ

Μαρι, τόσο ελαστικό είναι το συμβόλαιό σου;

ΜΑΡΚ

Θα του αφήσω τα δικαιώματα όσων βιβλίων μου έχει εκδώσει.

ΚΑΡΕΝ

Σε συμφέρει;

ΜΑΡΚ

Να σου πω, δεν ξέρω. Σάμπως μου έχει ξανατύχει; *(γελάει)*

ΤΖΕΪΚ

Δεν ρωτάς κανένα δικηγόρο;

ΜΑΡΚ

Θα ρωτήσω. Όμως ό, τι και να μου πει, δεν θ' αλλάξω γνώμη. Ένας δικός μου μικρός εκδοτικός οίκος είναι ένα νέο ξεκίνημα. Λοιπόν, ήρθε η ώρα να σας αποκαλύψω κάτι. Έχω βρει και την επωνυμία. *(τον κοιτάζουν με προσμονή)*
Garamond 12.

ΤΖΕΪΚ

Άντε πάλι!

ΚΑΡΕΝ

Δεν είναι άσχημο, Τζέικ!

ΜΑΡΚ

Δεν βλέπω την ώρα! Με τις μεταφράσεις της Κάρεν και το καινούριο μου μυθιστόρημα είμαστε μια χαρά. Πέντε γεροί τίτλοι για αρχή είναι ό, τι πρέπει. Οι μεταφράσεις θα εγκαινιάσουν τη σειρά της κλασικής λογοτεχνίας και το δικό μου τη σύγχρονη λογοτεχνία.

ΤΖΕΪΚ

Μίλησα και με τον ιδιοκτήτη του τυπογραφείου.

ΜΑΡΚ

Του είπες ότι θα είναι όλα σε Garamond 12;

ΤΖΕΪΚ

(γελάει) Με πήρε για τρελό. «Στην πιάτσα μας κάτι τέτοια μόνο ο Χάντερ τα ζητάει», μου είπε.

ΚΑΡΕΝ

Λέτε να μαθευτεί τίποτα;

ΤΖΕΪΚ

Στην αρχή πρέπει να είμαστε πολύ προσεχτικοί. Μέχρι να ξεφουσιώσει.

ΚΑΡΕΝ

Ν' αφήσετε γένια. Θα μοιάζετε ακόμα περισσότερο.

ΜΑΡΚ

Καλή ιδέα.

ΚΑΡΕΝ

Και με τα επόμενα βιβλία σου τι θα γίνει; Θα τα εκδίδεις με ψευδώνυμο;

ΜΑΡΚ

Έχω την απάντηση, αλλά δεν το έχω ακόμα αποφασίσει.

ΤΖΕΪΚ

(εύθυμα) Πολύ σοβαρό σε βλέπω και τρομάζω...

ΜΑΡΚ

Σκέφτομαι το επόμενο βιβλίο μου να είναι βιωματικό.

ΚΑΡΕΝ

Δηλαδή, θα γράψεις την αυτοβιογραφία σου;

ΜΑΡΚ

Όχι ακριβώς. Θα γράψω για τον θείο μου, τις αναμνήσεις που έχω μαζί του, τα πρώτα μου βήματα στο γράψιμο, τα χρόνια που έζησα κλεισμένος γράφοντας.

ΚΑΡΕΝ

Ένα Bildungsroman σα να λέμε.

MARK

Κάτι τέτοιο.

ΤΖΕΪΚ

Τι κρίμα... Κι εγώ που χάρηκα ότι θα μ' έκανες ήρωά σου. Να περάσω κι εγώ στη λογοτεχνική αιωνιότητα.

MARK

Θα φτάσω μέχρι εσένα. Θα γράψω για τον ρόλο σου στη ζωή μου. Ή... για τη ζωή μου σαν ρόλο σου.

ΤΖΕΪΚ

Αλήθεια; Είσαι φίλος, ρε Μαρκ! *(μένει για λίγο σκεφτικός)* Όμως έτσι δεν θα αποκαλυφθούν όλα;

MARK

Ας αποκαλυφθούν. Δεν με νοιάζει.

ΤΖΕΪΚ

Είσαι με τα καλά σου; Θα μπλέξουμε!

MARK

Δεν φοβάμαι πια.

ΤΖΕΪΚ

Λες, ε; Μακάρι να έχεις δίκιο.

MARK

Έχω ανάγκη να το γράψω αυτό το βιβλίο. Το κουβαλάω ολόκληρο μες στο κεφάλι μου. Από καιρό.

KAPEN

Θα είναι συγκλονιστικό.

ΤΖΕΪΚ

Αφού θα είμαι κι εγώ μέσα...

KAPEN

Μιλάω σοβαρά. Μαρκ, ο κόσμος θα σε λατρεύει ακόμα περισσότερο. Να το κάνεις.

ΤΖΕΪΚ

Δεν χρειάζεται να ρωτήσω αν έχεις βρει τίτλο. Μήπως «Garamond 12»;

ΜΑΡΚ

Λάθος. «Garamond 12, τα γράμματα του Θεού».

ΤΖΕΪΚ

Πρωτότυπο! Πού το σκέφτηκες;

ΚΑΡΕΝ

Ανυπομονώ να το διαβάσω. Θα είναι το καλύτερό σου βιβλίο.

ΜΑΡΚ

Άσε να το γράψω πρώτα... Έχω χάσει κάπως τους ρυθμούς μου.

ΤΖΕΪΚ

Δεν πειράζει. Χρειάζεται πού και πού να ξεσκιάς και λίγο.

Σιωπή.

ΤΖΕΪΚ

Το άλλο το σκέφτηκες;

ΜΑΡΚ

Ναι.

ΤΖΕΪΚ

Και;

ΜΑΡΚ

Ναι.

ΤΖΕΪΚ

Τι ναι;

ΜΑΡΚ

Θα έρθω.

ΚΑΡΕΝ

(ξεφωνίζει) Αλήθεια;

ΤΖΕΪΚ

Μπράβο, ρε φίλε! Έτσι σε θέλω. Έλα δω!

Ο Τζέικ αγκαλιάζει σφιχτά τον Μαρκ. Εκείνος δείχνει συγκινημένος.

ΜΑΡΚ

Δεν ξέρω μόνο πώς θα το πάρει η μητέρα μου.

ΚΑΡΕΝ

Σίγουρα άσχημα. Να είσαι προετοιμασμένος.

ΤΖΕΪΚ

Να πάμε να δεις τα σπίτια. Είναι μεσοτοιχία. Έτσι θα είσαι και μαζί μας και μόνος σου. Και θα μπορεί και η Μπεθ να έρχεται όποτε θέλει.

ΜΑΡΚ

Έπρεπε να το είχα κάνει εδώ και καιρό.

ΤΖΕΪΚ

Δεν πειράζει. Αρκεί που θα το κάνεις τώρα.

ΜΑΡΚ

Τόσα χρόνια...

ΚΑΡΕΝ

Ποτέ δεν είναι αργά. Εξάλλου τα χρόνια σου εδώ γέννησαν τόσα καταπληκτικά βιβλία.

ΜΑΡΚ

Να τα χέσω τα βιβλία! Θα τα χάριζα για να πάρω πίσω τη ζωή μου.

ΤΖΕΪΚ

Υπερβολές.

ΜΑΡΚ

Πέταξε χωρίς να την καταλάβω.

ΚΑΡΕΝ

(εύθυμα) Γι' αυτό, από δω και μπρος, ζήσε διπλά!

Η Κάρεν του πιάνει το χέρι και ο Μαρκ της το φιλάει.

ΤΖΕΪΚ

(εύθυμα) Τι κάνεις, ρε μεγάλε; Θα μου φας και το κορίτσι;

ΚΑΡΕΝ

Μαρκ, ξανακάν' το. Μ' αρέσει ο Τζέικ όταν ζηλεύει.

ΤΖΕΪΚ

Εσείς οι δύο... Τώρα θα με δείτε όπως δεν μ' έχετε ζαναδει!

Ο Τζέικ ορμάει καταπάνω τους και τους αγκαλιάζει. Μπαίνει η Μπεθ. Ξεροβήχει. Οι τρεις φίλοι χωρίζουν. Δείχνουν αμήχανοι.

ΜΠΕΘ

(ψυχρά) Συγγνώμη, αν διακόπτω. Το φαγητό είναι έτοιμο. Ελάτε, γιατί θα κρυώσει.

Η Μπεθ κάνει μεταβολή. Ο Μαρκ, η Κάρεν και ο Τζέικ ακολουθούν.

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΕΝΔΕΚΑΤΗ

Στο γραφείο του Μαρκ. Το γραφείο είναι άδειο από χαρτιά. Παντού όμως επικρατεί ακαταστασία. Δίπλα στον καναπέ υπάρχει μια κλειστή χάρτινη κούτα. Η Μπεθ, ατημέλητη και εμφανώς καταβεβλημένη, κάθεται στον καναπέ. Είναι άβαφη και αχτένιστη, και φοράει μια πρόχειρη ρόμπα. Πίνει ούισκι. Χτυπάει το κουδούνι. Η Μπεθ σηκώνεται κι ανοίγει την πόρτα. Μπαίνει ο Μαρκ. Είναι καλοντυμένος και κρατάει ένα μικρό μπουκέτο λουλούδια.

ΜΠΕΘ

Από πότε χτυπάς κουδούνι;

ΜΑΡΚ

Μπορεί να ήσουν απασχολημένη. *(τη φιλάει)*

ΜΠΕΘ

Χα!

ΜΑΡΚ

Τι μυρίζεις; Ούισκι;

ΜΠΕΘ

Για να σε δω! Δείχνεις μια χαρά.

ΜΑΡΚ

Είναι ωραία στην ύπαιθρο. *(μικρή παύση)* Κοίτα τι σου μάζεψα!

Της δίνει τα λουλούδια. Η Μπεθ τα παίρνει και τ' αφήνει πάνω στο γραφείο.

ΜΑΡΚ

Βαλ' τα σ' ένα βάζο. Θα μαραθούν.

ΜΠΕΘ

Θα το κάνω. Θα το κάνω.

ΜΑΡΚ

Φυτρώνουν στον κήπο μας. Από μόνα τους.

ΜΠΕΘ

(ειρωνικά) Αγριολούλουδα λέγονται.

ΜΑΡΚ

(εύθυμα) Δεν δείχνουν καθόλου άγρια.

Σιωπή

ΜΠΕΘ

Πώς είναι το καινούριο σου σπίτι;

ΜΑΡΚ

Μικρό, αλλά πολύ βολικό. Και τριγύρω εξοχή.

ΜΠΕΘ

(πολύ ειρωνικά) Το μικρό σπίτι στο λιβάδι.

Ο Μαρκ βλέπει το ποτήρι με το ούισκι.

ΜΑΡΚ

Πίνεις. Καλά μου μύρισες.

ΜΠΕΘ

Σειρά σου να μου κάνεις έλεγχο.

ΜΑΡΚ

Δεν είναι καλό να πίνει κανείς μόνος του.

ΜΠΕΘ

Κάτσε τότε να πιούμε μαζί.

ΜΑΡΚ

Δεν πίνω.

ΜΠΕΘ

Ή πίνεις μόνο με τον Τζέικ.

ΜΑΡΚ

Το σταμάτησα. Η Κάρεν λέει--

ΜΠΕΘ

Τρως καλά;

ΜΑΡΚ

Μην ανησυχείς. Η Κάρεν είναι καταπληκτική μαγείρισσα.

ΜΠΕΘ

Η Κάρεν, η Κάρεν... Σας τύλιξε και τους δύο. Εσένα με τα φαγητά της και τον Τζέικ με---

ΜΑΡΚ

Μη συνεχίσεις!

ΜΠΕΘ

Πόσο χαζοί είστε οι άντρες...

ΜΑΡΚ

Σου αρέσει λοιπόν. Το επιδιώκεις να γίνεσαι δυσάρεστη.

ΜΠΕΘ

Προσπαθώ μόνο να καταλάβω.

ΜΑΡΚ

Τι δεν καταλαβαίνεις;

ΜΠΕΘ

Πώς σας μάγεψε και τους δύο αυτή η ασήμαντη κοπελίτσα! Εσύ ξεσπιτώθηκες κι ο άλλος αποβλακώθηκε.

ΜΑΡΚ

Δεν ξεσπιτώθηκα. Απλώς αποφάσισα να προχωρήσω τη ζωή μου.

ΜΠΕΘ

Πετάξεις στα σκουπίδια την παλιά. Αυτό έκανες.

ΜΑΡΚ

Στάθηκα στα πόδια μου. Κατάφερα να βγω λίγο από αυτό το γαμημένο σπίτι!

ΜΠΕΘ

(ειρωνικά) Μπράβο. Πολύ ωραία. Τώρα μιλάς όπως ο Τζέικ. Ίδιος έγινες.

ΜΑΡΚ

Να με δει ο ήλιος, να με φυσήξει ο αέρας, να μυρίσω τη φύση. Όλα όσα κάνουν οι συνηθισμένοι άνθρωποι.

ΜΠΕΘ

Εσύ δεν είσαι συνηθισμένος άνθρωπος.

ΜΑΡΚ

Προσπαθώ να γίνω. Και μου αρέσει πολύ.

ΜΠΕΘ

Ήσουν φτιαγμένος για μεγάλα πράγματα. Τώρα όλα πάνε περίπατο.

ΜΑΡΚ

Ξυπνάω όπως πάντα πολύ νωρίς. Ανοίγω το παράθυρο, μπαίνει η πρωινή δροσιά, μυρίζει το χώμα, η υγρασία. Βγαίνω στον κήπο. Την ώρα αυτή, πάντα πολύ πρωί, περνάει η ηλικιωμένη γειτόνισσα. Πάει στον φούρνο. Μου γνέφει καλημέρα. Δεν με ξέρει, όμως με χαιρετάει. Είναι Σκωτσέζα. Έχεις παρατηρήσει ότι οι Σκωτσέζοι είναι πιο καλοσυνάτοι από εμάς;

ΜΠΕΘ

Σιγά την καλοσύνη...

ΜΑΡΚ

Τα μεσημέρια κάθομαι και γράφω. Άρχισα καινούριο μυθιστόρημα. Το έχω όλο μέσα στο κεφάλι μου.

ΜΠΕΘ

Πάλι καλά.

ΜΑΡΚ

Αλλάζω. Οι δυστοπίες μου ρέπουν προς τον μαγικό ρεαλισμό. Έτσι μου λένε η Κάρεν και ο Τζέικ.

ΜΠΕΘ

Οι μεγάλοι κριτικοί!

ΜΑΡΚ

Σταμάτα επιτέλους.

ΜΠΕΘ

Θα παντρευτούν;

ΜΑΡΚ

Δεν έχουν πει κάτι. Είναι όμως τόσο καλά μαζί. Και με μένα.

ΜΠΕΘ

Εσύ τι ρόλο παίζεις; Τους κρατάς το φανάρι;

ΜΑΡΚ

Γιατί τα ευτελίζεις όλα; Ο Τζέικ είναι ο μοναδικός φίλος που είχα ποτέ. Είναι σαν αδελφός μου. Και η Κάρεν είναι η κοπέλα του. Είναι ευτυχισμένος μαζί της. Κι εγώ με τους δυο τους. Τι δεν καταλαβαίνεις;

ΜΠΕΘ

Γιατί έπρεπε να παρατήσεις τη μητέρα σου.

ΜΑΡΚ

Δεν σε παράτησα. Κάποτε όλα τα παιδιά μεγαλώνουν. Προσπάθησε να δεχτείς το αυτονόητο.

Σιωπή

ΜΠΕΘ

Δεν είμαι καλά.

ΜΑΡΚ

(ανήσυχος) Τι έχεις;

ΜΠΕΘ

Ο γιατρός μου βρήκε πίεση.

ΜΑΡΚ

Σου έδωσε φάρμακο;

ΜΠΕΘ

Ναι. Εγώ που δεν είχα τίποτα μέχρι τώρα...

ΜΑΡΚ

Δεν τη μέτραγες και ποτέ...

Σιωπή

ΜΠΕΘ

Μου λείπεις.

ΜΑΡΚ

Σου είπα να έρθεις να μας επισκεφτείς. Με το τρένο δεν είναι ούτε ώρα. Να φέρεις και τις φίλες σου.

ΜΠΕΘ

Η εξοχή με πειράζει. Μου προκαλεί άσθμα.

ΜΑΡΚ

Από πότε; Τόσες εκδρομές όλα τα χρόνια, τώρα ξεφύτρωσε;

ΜΠΕΘ

Κι αυτά εδώ... *(πιάνει τα λουλούδια)* Μάλλον η γύρη τους φτάνει. Νιώθω πάλι να με πιάνει δύσπνοια.

ΜΑΡΚ

Το είπες στον γιατρό; Μήπως είναι κάτι άλλο;

ΜΠΕΘ

Βλέπεις; Άρχισαν ήδη να μαραίνονται. Τα αγριολούλουδα δεν ζουν σε βάζο.
(πετάει τα λουλούδια στον κάλαθο)

Σιωπή.

ΜΠΕΘ

Γιατί όλα αυτά;

ΜΑΡΚ

Ποια;

ΜΠΕΘ

Δεν ήμουν αρκετή;

ΜΑΡΚ

Δεν έχει να κάνει με σένα.

ΜΠΕΘ

Αλλά με ποιον;

ΜΑΡΚ

Είναι κάτι που χρωστούσα στον εαυτό μου.

ΜΠΕΘ

Θα καταστραφείς, Μαρκ. Και μακάρι να μη ζήσω να το δω.

ΜΑΡΚ

Σταμάτα τις αηδίες! Τίποτα δεν θα συμβεί. Όλα καλά θα πάνε.

Σιωπή

ΜΠΕΘ

Θα μείνεις να φάμε;

ΜΑΡΚ

Όχι απόψε. Έχει γενέθλια η Κάρεν. Θα βγούμε έξω.

ΜΠΕΘ

Έφτασες λοιπόν να ξενυχτάς μαζί τους;

ΜΑΡΚ

Σ' ένα ήσυχο εστιατόριο θα πάμε. Νωρίς. Θέλεις να έρθεις κι εσύ; Μπορείς να μείνεις το βράδυ σε μένα και το πρωί σε γυρνάμε. Ευκαιρία να δεις και το σπίτι.

ΜΠΕΘ

Δεν έχω καμία δουλειά με τους φίλους σου.

ΜΑΡΚ

Αυτοί θα χαίρονταν πολύ πάντως.

ΜΠΕΘ

Άλλη φορά.

ΜΑΡΚ

Εντάξει. Τότε να πάρω τα βιβλία. Όπου να' ναι θα περάσει ο Τζέικ.

Ο Μαρκ στέκεται μπροστά στη βιβλιοθήκη, ξεχωρίζει μερικά βιβλία και τα αφήνει πάνω στο γραφείο.

ΜΠΕΘ

Μαρκ;

ΜΑΡΚ

Ναι;

ΜΠΕΘ

Αυτές τις μέρες ξεκαθάρισα λίγο το υπόγειο. Την αποθήκη και το κελάρι. Βρήκα κάτι παλιόκουτα. Πίσω από τα εργαλεία. Ξεχασμένα. Μάζευε ο πατέρας σου. Μάζευε...

ΜΑΡΚ

Και λοιπόν;

ΜΠΕΘ

Ανάμεσά τους ήταν κι εκείνο. *(δείχνει το κουτί δίπλα στον καναπέ)*

ΜΑΡΚ

Τι περιέχει;

ΜΠΕΘ

Νόμιζα ότι τα είχαμε ξεφορτωθεί όλα. Φαίνεται όμως ότι εκείνος τα είχε περιμαζέψει.

ΜΑΡΚ

Ποια;

Ο Μαρκ πλησιάζει με περιέργεια την κούτα.

ΜΠΕΘ

Αν δεν τα θέλεις, θα τα κατεβάσω αύριο στον κάδο.

Ο Μαρκ ανοίγει την κούτα. Βγάζει από μέσα μια μαύρη γραφομηχανή. Την ακουμπάει με προσοχή στο δάπεδο. Την ξεσκονίζει ελαφρά με τα δάχτυλα. Στη συνέχεια βγάζει από την κούτα μια σειρά από ντοσιέ. Κάθεται κατάχαμα. Δείχνει εμβρόντητος. Αγγίζει τη γραφομηχανή σχεδόν τρυφερά. Η Μπεθ έχει κάτσει στο γραφείο και σιγοπίνει από το ποτήρι της.

ΜΑΡΚ

Τόσα χρόνια...

ΜΠΕΘ

Θα την ξεκαθαρίσω την αποθήκη. Σε μερικά σημεία έχει φύγει ο σοβάς. Θέλει βάψιμο.

ΜΑΡΚ

Σαν όνειρο...

Ο Μαρκ ξεφυλλίζει ένα ντοσιέ. Δείχνει βαθιά συγκινημένος.

ΜΠΕΘ

Σκέφτομαι να το νοικιάσω το σπίτι. Τι λες κι εσύ; Δεν μου χρειάζεται πια τόσος χώρος.

Ο Μαρκ χαϊδεύει τις σελίδες. Χώνει το πρόσωπό του μέσα στο ντοσιέ και μυρίζει τις σελίδες.

ΜΑΡΚ

Η μυρωδιά! Αυτή η μυρωδιά! Μετά από τόσα χρόνια μυρίζει ακόμα.

ΜΠΕΘ

Η Σαμάνθα μου βρήκε ένα μικρό διαμέρισμα δίπλα στο δικό της.

ΜΑΡΚ

Και η δική του Garamond. Τα γράμματα του Θεού...

ΜΠΕΘ

Θα σου δίνω μερίδιο από το ενοίκιο.

ΜΑΡΚ

Τόσα χρόνια ήταν εδώ. Δίπλα μου.

ΜΠΕΘ

Θα βάλω την αγγελία τον άλλο μήνα. Να το φτιάξω λίγο πρώτα.

Ακούγεται το κινητό του Μαρκ.

ΜΑΡΚ

(απαντάει) Έλα... Έτοιμος είμαι. Κατεβαίνω.

Ο Μαρκ σηκώνεται. Ξαναβάζει προσεχτικά τα ντοσιέ και τη γραφομηχανή μέσα στην κούτα και την παίρνει παραμάσχαλα.

ΜΑΡΚ

Πρέπει να φύγω.

ΜΠΕΘ

Θες βοήθεια;

ΜΑΡΚ

Όχι, μπορώ.

ΜΠΕΘ

Να προσέχεις. Πότε θα ξανάρθεις;

ΜΑΡΚ

Θα σου τηλεφωνήσω.

Ο Μαρκ φιλάει βιαστικά τη Μπεθ και αποχωρεί. Η Μπεθ κλείνει την πόρτα. Προχωράει μέσα στο δωμάτιο σαν κεραυνοβολημένη. Πλησιάζει το γραφείο, παίρνει το ποτήρι της με το ουίσκι και το πίνει μονορούφι. Σκύβει στον κάλαθο και μαζεύει τα λουλούδια από τα σκουπίδια. Ξαφνικά βλέπει τα βιβλία που έχει ξεχάσει ο Μαρκ πάνω

στο γραφείο. Αφήνει τα λουλούδια πάνω στο γραφείο, παίρνει τα βιβλία και τρέχει στην πόρτα. Την ανοίγει και βγαίνει. Την ακούμε να φωνάζει με φωνή που σβήνει σιγά σιγά.

ΜΠΕΘ

Μαρκ! Μαρκ! Τα βιβλία σου. Μαρκ!

ΤΕΛΟΣ